

وَاَعْلَمُوا أَنَّمَا غَنِمْتُمْ مِنْ شَيْءٍ قَانَ-
لِلَّهِ خُمُسُهُ وَلِلرَّسُولِ وَلِذِي الْقُرْبَى
وَالْيَتَامَى وَالْمَسَاكِينِ وَابْنِ-السَّبِيلِ
إِنْ كُنْتُمْ آمَنْتُمْ بِاللَّهِ وَمَا أُنزِلَ عَلَيَّ
عَبْدَنَا يَوْمَ-الْفُرْقَانِ-يَوْمَ-التَّقَى
الْجَمْعَانِ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ
(41) إِذْ أَنْتُمْ بِالْعُدْوَةِ الدُّنْيَا وَهُمْ-
بِالْعُدْوَةِ الْقُصْوَى وَالرَّكْبُ أَسْفَلَ
مِنْكُمْ وَلَوْ تَوَاعَدْتُمْ لَاخْتَلَفْتُمْ-فِي
الْمِيعَادِ وَلَكِنْ لِيَقْضِيَ اللَّهُ أَمْرًا كَانَ-
مَفْعُولًا لِيَهْلِكَ-مَنْ-هَلَكَ-عَنْ-بَيْتِهِ-
وَيَحْيَا مَنْ-حَيَّ-عَنْ-بَيْتِهِ وَإِنَّ-اللَّهَ-
لَسَمِيعٌ عَلِيمٌ- (42) إِذْ يُرِيكُهُمُ-اللَّهُ-
فِي مَنَامِكَ قَلِيلًا وَلَوْ أَرَاكَهُمْ-كَثِيرًا
لَفُتِحَتْ-وَلَتَنَارَ غُتْمٌ-فِي الْأَمْرِ وَلَكِنْ-
اللَّهُ سَلَّمَ إِنَّهُ-عَلِيمٌ بِذَاتِ-الصُّدُورِ
(43) وَإِذْ يُرِيكُمُوهُمْ-إِذْ التَّقَيْتُمْ-فِي
أَعْيُنِكُمْ-قَلِيلًا وَيُقَلِّلُكُمْ-فِي أَعْيُنِهِمْ-
لِيَقْضِيَ-اللَّهُ أَمْرًا كَانَ-مَفْعُولًا وَإِلَى
اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ (44) يَا أَيُّهَا الَّذِينَ-
آمَنُوا إِذَا لَقِيتُمْ-فِتْنَةً-فَاتَّبِعُوا وَادْكُرُوا
اللَّهُ كَثِيرًا لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ (45)

41) Allah'a, hak ile batılın birbirinden ayrıldığı gün olan iki topluluğun karşılaştıkları gün kulumuza indir-diğimize inanıyorsanız bilin ki ganimet olarak aldığınız herhangi bir şeyin beşte biri Allah'a, Rasulüne, akra-baya, yetimlere, yoksullara ve yolculara aittir. Şüphesiz Allah her şeye hakkıyla gücü yetendir.

42) O vakit siz vadinin yakın kenarında idiniz. Onlar uzak kıyısında idiler. Kervan sizden daha aşağıda idi. Eğer sözleşmiş olsaydınız miad vakti hususunda anlaş-mazlığa düşerdiniz. Ancak Allah'ın gerçekleşmesi ge-reken bir emri yerine getirmesi içindir ki böylece helak olan apaçık delili ile helak olsun, dinini yaşayan da apaçık delili ile yaşasın. Muhakkak Allah Semî'dir, Alîm'dir.

43) Hani Allah onları sana rüyada az gösteriyordu. Eğer onları sana çok gösterseydi muhakkak kaçacaktı-nız ve iş hakkında çekişecektiniz. Fakat Allah selamet verdi. Muhakkak Allah sinelerin sahibini hakkıyla bi-lendir.

44) Hani karşılaştığınız zaman onları gözlerinize az gösteriyordu sizi de onların gözlerinde azaltıyordu ki Allah gerçekleşecek olan emri yerine getirsin. Şüphesiz işler yalnızca Allah'a döndürülür.

45) Ey iman edenler, bir toplulukla karşılaştığınız za-man sebat edin ve Allah'ı çokça anın ki kurtulasınız!

41) Ey Allah'ın istediği ve razı olduğu şekilde iman edip salih amel işleyenler! Eğer Allah'a, hak ile batılın, mü'minlerle kâfirlerin, Allah'ın ordusu ile şeytanın ordusunun birbirinden ayrıldığı gün olan iki topluluğun, yani mü'minlerle Kureyşli müşriklerin Bedir'de karşılaştıkları gün kulumuz ve rasulümüz Muhammed'e indirdiğimiz Kur'an ve sahih sünnete gerçek manada inanıyorsanız bilin ki ister az olsun, ister çok olsun, savaşta müşriklerden ganimet olarak aldığınız malların beşte biri Allah yoluna, Rasulün ailesine, kendilerine zeât verilmeyen Rasulullah'ın Haşimoğulları ile Muttaliboğullarından olan akrabalarına, henüz buluş çağına gelmeden babaları ölmüş olan yetimlere, ihtiyaç içerisinde olan yoksullara ve yolda kalmış olan müslümanlara aittir. Geri kalan beşte dört, yayaya bir pay ve savaşa katkısından dolayı süvariye iki pay olmak üzere size aittir. Çünkü süvarinin atı beslenme harcamalarına muhtaçtır. Şüphesiz Allah her şeye hakkıyla gücü yetendir. Hiçbir şey O'nu aciz bırakamaz. Sizin azlığınıza ve düşmanlarınızın çokluğuna rağmen size zafer nasip etmesi, kadir olduğu şeylerden biridir.

42) Ey Allah'ın istediği ve razı olduğu şekilde iman edip salih amel işleyenler! O vakit siz vadinin Medine'ye yakın kenarında idiniz. Müşrikler ise Medine'den uzak kıyısında idiler. Kureyş'in Şam'dan dönen tıvaret kervanı ise sizden daha aşağıda, deniz kıyısına yakın bir yerde idi. Eğer siz ve müşrikler savaş için sözleşmiş olsaydınız mutlaka sizin azlığınız onların da çokluğu yüzünden, birbirinizle muhalefet ederek anlaşmazlığa düşerdiniz. Fakat Allah kudreti ile, muradını yerine getirmek için zaman anlaşması olmaksızın sizi bir araya getirdi. Allah, İslamı ve müslümanları aziz, şirki ve müşrikleri zelim kılmak istiyordu. Böylece Allah'ın muradı kesin olarak gerçekleşmiş oldu. Allah böyle yaptı ki kâfir olan, helak olan apaçık delili gördükten sonra kâfir olsun, müslüman olup dinini yaşamak isteyen de apaçık delili ile iman etsin. Muhakkak Allah gizli açık herşeyi işiten ve bilendir. Herkese yaptıklarının karşılığını zerre miktarı haksızlık etmeksizin verecektir.

43) Ey Muhammed! Uykuda Allah'ın sana düşmanlarını az gösterdiğini hatırla. O zaman sen bu rüyayı arkadaşlarına haber verdin de, kalpleri kuvvetlendi ve onlara karşı savaşa cesareti buldular. Eğer Rabbin sana düşmanını çok gösterseydi ashabin mutlaka korkar, savaşmadan kaçarlardı ve savaş hususunda ihtilafa düşerdiniz. Fakat Allah size selamet verdi, korkaklık ve ihtilafa düşmekten kurtulmayı lutfetti. Muhakkak Allah kalplerde olanı hakkıyla bilendir. Kalplerin hallerini değiştirecek şeyi, yani cesareti, korkaklığı, sabrı ve sabırsızlığı bilir.

44) Ey mü'minler topluluğu! Savaşta karşılaştığınız zamanı hatırlayın. O zaman onlara karşı cesaretiniz artsın diye Allah, savaşın başlangıcında düşmanınızı gözlerinize az gösteriyordu sizi de onların gözlerine az gösteriyordu ki sizinle savaşmak için bir hazırlık yapmasınlar. Bu görme uykuda değil, uyanıklık halinde idi. Savaş başlayınca, Allah mü'minleri, kâfirlerin gözüne çok gösterdi. Kendilerinin iki misli büyüklüğünde gösterdi. Kâfirler apışıp kaldılar ve korkuya kapıldılar. Güçleri kırıldı ve hesap etmedikleri şeyleri gördüler. Bu, Allah'ın Bedir savaşındaki büyük mucizelerindendir. Allah kâfirlere karşı mü'minlere cesaret verdi, mü'minlere karşı da kâfirlere cesaret verdi ki, savaş yapılsın ve Allah kendi ordusuna yardım etsin, batılı ve ordusunu hezimete uğratsın, üstün olan Allah'ın kelimesi, alçak olan da kâfirlerin kelimesi olsun. Şüphesiz bütün işler yalnızca Allah'a döndürülür. Allah dilediği gibi o işlerde tasarrufta bulunur. O'nun verdiği hükmü bozacak kimse yoktur. Allah'ın izin olmadıkça bir yaprak dahi yerinden kımıldamaz. O, hikmet sahibi ve yücedir.

45) Ey Allah'ın istediği ve razı olduğu şekilde iman edip salih amel işleyenler, kâfirlerden bir toplulukla savaşmak için karşılaştığınız zaman onlarla savaşta sebat edin, bozulmayın ve Allah'ı çokça zikredip anın ki O'nun yardım ve desteğine nail olasınız ve düşmanlara karşı zafer elde edip kurtulasınız!

وَاطِيعُوا اللَّهَ - وَرَسُولَهُ وَلَا تَتَازَعُوا
فَتَفْسَلُوا وَتَذْهَبَ رِيحُكُمْ وَاصْبِرُوا إِنَّ
اللَّهَ - مَعَ الصَّابِرِينَ (46) وَلَا تَكُونُوا
كَالَّذِينَ - حَرَجُوا مِنْ - دِيَارِهِمْ - بَطَرًا
وَرِيَاءَ النَّاسِ وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ
وَاللَّهُ - بِمَا يَعْمَلُونَ - مُحِيطٌ - (47) وَإِذْ
رَبَّنَا لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَالَهُمْ وَقَالَ لَا
غَالِبَ - لَكُمْ - الْيَوْمَ - مِنْ - النَّاسِ - وَإِنِّي
جَارٌ لَكُمْ - فَلَمَّا تَرَآتِ الْفِتْنَانَ تَكَسَّ -
عَلَى عَقْبَيْهِ - وَقَالَ - إِنِّي بِرِيءٌ مِنْكُمْ -
إِنِّي أَرَى مَا لَا تَرَوْنَ - إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ -
وَاللَّهُ - شَدِيدُ الْعِقَابِ - (48) إِذْ يَقُولُ -
الْمُتَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ
عَنْ هَؤُلَاءِ - دِينُهُمْ - وَمَنْ - يَتَوَكَّلْ - عَلَى
اللَّهِ - قَانَ - اللَّهُ - عَزِيزٌ حَكِيمٌ - (49) وَلَوْ
تَرَى إِذْ يَتَوَفَّى الَّذِينَ كَفَرُوا الْمَلَائِكَةُ
يَضْرِبُونَ - وُجُوهَهُمْ - وَأَذْبَارَهُمْ - وَذُوقُوا
عَذَابَ الْحَرِيقِ - (50) ذَلِكَ بِمَا قَدَّمْتِ
أَيْدِيَكُمْ - وَأَنْ - اللَّهُ - لَيْسَ - بِظَلَامٍ لِلْعَبِيدِ
(51) كَذَابٌ - آلِ - فِرْعَوْنَ - وَالَّذِينَ مِنْ -
قَبْلِهِمْ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ فَآخَذَهُمُ اللَّهُ
بِذُنُوبِهِمْ - إِنَّ - اللَّهَ - قَوِيٌّ شَدِيدُ الْعِقَابِ -
(52)

46) Allah'a da Rasulüne de itaat edin ve birbirinizle çekişmeyin; o takdirde korkuya düşersiniz de gücünüz gi-der. Sabredin, muhakkak ki Allah sabredenlerle bera-berdir.

47) Yurtlarından çalım satarak ve insanlara gösteriş ya-parak çıkan ve Allah yolundan alıkoyan kimseler gibi olmayın! Allah yaptıklarını kuşatıcıdır.

48) O zaman şeytan onlara yaptıklarını süslemiş ve de-mişt ki: “Bugün insanlardan sizi yenebilecek yoktur. Muhakkak ben de sizin yardımcınızım.” Ne zaman ki iki topluluk birbirini gördü o, iki topuğu üstünde geri-sin geri dönerek: “Ben sizden uzağım, çünkü gerçekten ben sizin göremediklerinizi görüyorum. Muhakkak ben Allah’tan korkuyorum. Çünkü Allah, cezası çok şiddetli olandır.” demişti.

49) O vakit kalplerinde hastalık olanlar: “İşte onları dinleri aldattı.” diyorlardı. Oysa her kim Allah’a te-vekkül ederse muhakkak Allah Azîz’dir, Hakîm’dir.

50) Meleklerin o kâfirlerin yüzlerine ve sırtlarına vu-rurken: “Yakıcı azabı tadın!” diyerek canlarını aldıkları zaman bir görsen!..

51) İşte bu, ellerinizle sunduğunuz şeyler sebebiyledir. Muhakkak ki Allah kullarına zulmedici değildir.

52) Tıpkı Firavun hanedanının ve onlardan öncekilerin gidişi gibi onlar da Allah’ın ayetlerini inkâr ettiler de Allah da onları günahları yüzünden yakaladı. Muhak-kak ki Allah Kaviyy’dir, cezası şiddetli olandır.

46) Ey Allah’ın istediği ve razı olduğu şekilde iman edip salih amel işleyenler! Bütün söz ve hareketlerinizle Allah’a ve Rasulüne kayıtsız şartsız itaat edin, hayatınızı ve yaşantınızı Kur’an ve sahih sünnete göre düzenleyin, hiçbir konuda bu iki kaynağa muhalefet etmeyin. Birbirinizle çekişmeyin, ayrılığa düşmeyin, sonra zayıflar ve düşmanla savaşmaktan korkarsınız, gücünüz ve kuvvetiniz gider, zaafa uğrarsınız. Savaşın şiddet ve zorluklarına sabredin, muhakkak ki Allah yardım ve zaferiyle sabredenlerle beraberdir.

47) Ey Allah’ın istediği ve razı olduğu şekilde iman edip salih amel işleyenler! Yurtlarından çalım satarak, kibirlenerek ve insanlara gösteriş yaparak, onların övgü ve senasını kazanmak amacıyla Bedir savaşına çıkan ve insanların İslam dinine girmesini engelleyerek Allah yolundan alıkoyan Kureyş müşrikleri gibi olmayın! Cihad Allah rızası için çıkın, ihlaslı olun! Hani o müşriklerin liderlerinden Ebu Cehil şöyle söylüyordu: “Vallahi Bedir’e varmadan geri dönmeyeceğiz. Orada içki içecek, deve keseceğiz, şarkıcı kızlar bize şarkı söyleyecek. Araplar bizim şanımızı duyacak ve sürekli olarak bizden korkup saygı gösterecekler.” Yüce Allah onların bütün yaptıklarını bilir ve onlara karşılığını verecektir. Nitekim şarap yerine kâselerden ölüm şerbeti içtiler. Kızlar şarkı söyleme yerine onlara ağıt yaktılar.

48) O zaman şeytan Bekiroğullarından Süraka b. Malik b. Cu’şum suretinde bir orduyla müşriklere yardıma gelerek onlara yaptıkları şirk, küfür, putlara ibadet, Rasulullah’a karşı savaşmak gibi çirkin amellerini süsleyip güzelleştirmiş ve demişti ki: “Bugün insanlardan sizi yenebilecek yoktur. Muhammed ve arkadaşları asla sizi yenemeyecek. Muhakkak ben de sizin yardımcınızım.” Kureyş müşrikleri ve müslümanlar savaşmak için karşı karşıya gelince, şeytan melekler safında Cibril’i görünce, iki topuğu üstünde gerisin geri dönerek kaçmaya başladı. Haris b. Hişam ona: “Ey Süraka! Niçin sen ve ordun kaçıyor? Bir şey mi oldu?” deyince, o şöyle demişti: “Ben sizden uzağım, size verdiğim yardım sözünü yerine getiremeyeceğim, çünkü gerçekten ben sizin göremediklerinizi görüyorum. Ben, mü’minlere inen melekleri görüyorum. Siz ise onları görmüyorsunuz. Muhakkak ben Allah’ın bana azap etmesinden korkuyorum. Çünkü Allah, cezası çok şiddetli olandır.” Allah düşmanı yalancı olduğu halde hakkı söylemişti fakat İblis bu sözlerinde samimi değildi.

49) O vakit Allah’a olan inançlarının zayıflığından dolayı, imanlarını açıklayıp inkârlarını gizleyen ve kalplerinde hastalık olan münafıklar: “Müslümanlar dinlerine aldandı da güçlerinin yetmeyeceği şeyi yapmaya kalkıştılar. Kendilerinden sayı ve tehzizat bakımından güçlü oldukları halde Kureyşlilerle savaşmak istemelerinin anlamı ne?” diyorlardı. Zayıf imanlıların ve imanlarının sahteliğinin gereği olarak, münafıkların böyle laflar etmesi normal sayılır. Bunlar sizin moralinizi bozmasın. Oysa her kim Allah’a tevekkül ederse, tüm işlerde meşru olan tedbirleri aldıktan sonra Allah’a sığınır, O’na güvenirse bilsin ki Allah O’nun yardımcısıdır. Muhakkak Allah galip ve güçlü olan, yenen, asla yenilmeyen, hüküm ve hikmet sahibi olan, her şeyi yerli yerinde yapandır.

50) Ey insan! Azap meleklerinin, Bedir’de o suçlu kâfirlerin önlerinden ve arkalarından gelecek demir kamçılarla yüzlerine ve sırtlarına vururken: “Ey kâfirler topluluğu! Yakıcı azabın ateşini tadın! Cehennemde bundan daha şiddetli azaba uğrayacaksınız!” diyerek canlarını aldıkları zaman hallerini bir görsen!.. Hayatında böyle korkunç ve dehşet verici bir olay görmemişsindir!

51) İşte bu azap, dayak ve işkence dünyada iken ellerinizle ve diğer vücut organlarınızla işlediğiniz şirk, küfür ve isyanlarınız sebebiyledir. Muhakkak ki Allah adildir, kullarına zulmedici değildir. Suçsuz yere kimseyi cezalandırmaz. Herkese yaptıklarının karşılığını zerre kadar haksızlık etmeden verir.

52) Suç işlemede bu Kureyş kâfirlerin adet haline getirdikleri işleri ve tuttukları yol, Firavun hanedanının ve onlardan önce gelen Nuh, Ad ve Semud kavimlerinin iş ve yolları gibidir ki, bunlar inat, yalanlama, inkâr ve suç işlemede birbirlerine benzerler. Onlar, Allah’ın ayetlerini bile bile inkâr ettiler. Allah da inkârları ve yalanlamaları yüzünden onları helak etti. Muhakkak ki Allah kuvvetle yakalar ve şiddetle azap eder. Hiç kimse O’nu mağlup edemez. Hiç kimse O’ndan kaçıp kurtulamaz.

ذَٰلِكَ يَٰۤأَيُّهَا ٱللَّهُ لَمۡ يَكُنۡ مُّغَيِّرًا نِّعْمَةً

أَنۡعَمَهَا عَلَيَّ قَوْمٌۭ ۖ حَتَّىٰ يَغَيِّرُوۡا مَا
بِأَنۡهٰسِهِمۡ وَأَنَّ ٱللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌۭ (53)
كَذَٰبٌۭ ٱلۡ فِرْعَوۡنَ وَٱلَّذِينَ مِنۡ قَبْلِهِمۡ
كَذَّبُوۡا بِآيَٰتِ رَبِّهِمۡ فَأَهۡلَكۡنَٰهُمۡ بِذُنُوبِهِمۡ
وَٱعۡرَفۡنَا ٱلۡ فِرْعَوۡنَ ۖ وَكُلَّ ۖ كَانُوا
طَٰغِيۢيِينَ (54) إِنَّ شَرَّ ٱلدَّوَآبِّ عِنۡدَ
ٱللَّهِ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ فَهَمۡ ۖ لَا يُؤْمِنُونَ
(55) ٱلَّذِينَ عَٰهَدَتۡ مِنۡهُمۡ ثُمَّ
يَتَفَضُّوۡنَ عَهۡدَهُمۡ فِي كُلِّ مَرَّةٍ وَهُمْ لَا
يَتَّقُونَ (56) فَإِمَّا تَثَقَفَتۡهُمۡ فِي ٱلۡحَرِّ
فَسَرَدُوا۟ بِهِمۡ ۖ مِّنۡ خَلْفِهِمۡ لَعَلَّهُمۡ يَذَّكَّرُونَ
(57) وَإِمَّا تَخَافَنَّ مِنۡ قَوْمٍۭ خِيَٰنَةً
فَٱنۡبِذْ إِلَيْهِمۡ ۖ عَلَىٰ سَوَآءٍ ۖ إِنَّ ٱللَّهَ لَا
يُحِبُّ ٱلۡخَآئِنِينَ (58) وَلَا يَخۡسِبَنَّ
ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ سَبۡقُوا۟ إِنَّهُمْ لَا يُعۡجِزُونَ
(59) وَأَعِدُّوۡا لَهُمۡ مَا اسۡتَطَعۡتُمۡ مِنۡ
قُوَّةٍۭ ۖ وَهِنَ رِبَاطِ ٱلۡخَيْلِ ۖ تُرۡهِبُونَ بِهِ
عَدُوَّ ٱللَّهِ وَعَدُوۡكُمْ ۖ وَآخَرِينَ مِنۡ
دُونِهِمۡ ۖ لَا تَعۡلَمُوۡنَهُمۡ ۖ ٱللَّهُ يَعۡلَمُهُمۡ ۖ وَمَا
تُنۡفِقُوا۟ مِنۡ شَيْءٍۭ ۖ فِي سَبِيلِ ٱللَّهِ
يُوفَّ إِلَيْكُمۡ وَأَنتُمْ لَا تُظَلَمُونَ (60)
وَإِذۡ حٰجَّوۡا۟ لِلسَّلَامِۖ فَآخِذِيۡ لَهُا وَتَوَكَّلِيۡ
عَلَى ٱللَّهِ إِنَّهُ هُوَ ٱلسَّمِيعُ ٱلْعَلِيمُ (61)

53) İşte bunun sebebi, bir toplum nefislerinde olanı de-
ğiştirmedikçe Allah onlara olan nimetini asla de-
ğiştirmez. Muhakkak Allah Semî'dir, Alîm'dir.

54) Tıpkı Firavun hanedanının ve onlardan öncekilerin gidişi
gibi onlar da Rablerinin ayetlerini yalanlamışlardı da biz de
onları günahları sebebiyle helak etmiş, Fi-ravun hanedanını
boğmuştuk. Çünkü onların hepsi za-limler idiler.

55) Muhakkak Allah katında canlıların en kötüsü kâfir-lerdir.
Çünkü onlar iman etmezler.

56) Bunlar, içlerinden anlaşma yaptığın kimselerdir ki, sonra
her defasında ahidlerini bozarlar. Onlar sakın-mazlar.

57) Bundan dolayı, savaşta onları yakalarsan, ibret al-maları
için onlar ile arkalarında bulunan kimseleri de dağıt.

58) Bir kavmin ihanet etmesinden endişe edersen sen de
onlara aynı şekilde davran. Muhakkak ki Allah hain-leri
sevmez.

59) Küfürlerinde bilinçli olarak ısrar eden kimseler ka-
çabileceklerini sanmasınlar, elbette ki onlar bizi aciz bı-
rakamazlar.

60) Onlara karşı gücünüz yettiğince, kuvvet ve besili atlar
hazırlayın ki bununla Allah'ın düşmanını ve sizin düşmanınızı
ve bunların dışında sizin bilmediğiniz Al-lah'ın bildiği
başkalarını korkutasınız. Allah yolunda her ne infak ederseniz
size tastamam ödenir ve siz zulme uğratılmazsınız.

61) Şayet barışa yanaşırlarsa sen de ona yanaş ve Al-lah'a
tevekkül et. Şüphesiz Semî' ve Alîm olan O'dur, O!

53) İşte onların başına gelen bu azap, Allah'ın, hükmünde adil oluşu sebebiyledir. Bir toplum nefislerinde olanı de-
ğiştirmedikçe Allah onlara olan nimetini asla de-
ğiştirmez. O, herhangi bir kimseye verdiği nimeti, ancak işlediği günah sebebiyle de-
ğiştirir. İnsanlar, Allah'ın verdiği zenginlik, bolluk, emniyet ve
afiyet gibi nimetleri şirk, küfür, inkâr, isyan, Allah yolundan alkoyma ve müslümanlarla savaşma gibi şeylerle de-
ğiştirmedikçe, Allah nimeti azapla
değiştirmez. Kureyş müşrikleri Allah'ın kendilerine gönderdiği en büyük nimet olan Muhammed'i ve Kur'an'ı yalanlayıp inkâr ettiler. Allah da onu
Medine'ye nakletti ve müşriklerle azap indi. Muhakkak Allah gizli açık herşeyi işiten ve bilendir. Herkese yaptıklarının karşılığını zerre miktarı haksızlık
etmeksizin verecektir.

54) Suç işlemede bu kâfirlerin adet haline getirdikleri işleri ve tuttıkları yol, Firavun hanedanının ve onlardan önce gelen Nuh, Ad ve Semud kavimlerinin iş ve
yolları gibidir ki, bunlar inat, yalanlama, inkâr ve suç işlemede birbirlerine benzerler. Onlar, Allah'ın ayetlerini bile bile inkâr ettiler. Biz de inkârları ve
yalanlamaları yüzünden onları helak ettik. Bazılarını depremlerle, bazılarını yere batırmakla, bazılarını taşla, bazılarını da suda boğmakla helak etmiştik. Firavun
hanedanını da suda boğmuştuk. Yalanlayan grupların hepsi inkâr ve masiyetlerle kendilerine zulmettiler. Çünkü kendilerini azaba sevk ediyorlardı.

55) Muhakkak Allah katında, Allah'ın ilim ve hükmünde canlıların, yeryüzünde yürüyenlerin en kötüsü inkârda isyan eden ve onda derinleşen, sözlerine sadık
kalmayan kâfirlerdir. Çünkü onlar iman etmezler. Bundan dolayı onlardan artık iman beklenmez.

56) Ey Muhammed! Bunlar, müşriklerle yardım etmemek üzere sözleştiğin sonra da her defasında ahidlerini bozmaya devam eden Beni Kureyza
yahudilerinden Ka'b b. el-Eşref ve arkadaşlarıdır. Onlar ahdi bozma hususunda Allah'tan korkup sakınmazlar. Bu kimseler, Bedir savaşında Rasulullah'a karşı
Mekke kâfirlerine silah yardımında bulundular. Sonra da: "Unuttuk ve hata ettik." dediler. Rasulullah onlarla bir daha anlaşma yaptı. Fakat onlar bu anlaşmayı
da bozdular ve Hendek savaşında kâfirlerin tarafını tuttular.

57) Bundan dolayı, savaşta onları yakalarsan, onlara karşı zafer kazanırsan, vereceğin ceza ile, onlar ile birlikte arkalarında bulunan kimseleri de dağıt. Yani
onları öldür ve o şekilde şiddetli bir cezaya çarptır ki, o ceza diğer suçlu kâfirleri de dağıtsın. Belki gördüklerinden ibret alırlar da suç işlemeyi bırakırlar. Yani,
onları başkalarına ibret kıl ki, onlarda sana karşı savaşacak bir güç kalmasın.

58) Ey Muhammed! Seninle anlaşma yapan bir kavmin ihanet etmesinden endişe edersen, anlaşmayı bozma emareleri görürsen sen de onlara aynı şekilde
davran, açıkça onlarla yaptığın ahdi üzerlerine at, aranızda bir anlaşma kalmadığını açıkça bildir. Muhakkak ki Allah hainleri, sözünde durmayan vefasızları
sevmez. Onları cezalandırır.

59) Bedir savaşında ölümden kurtulan küfürlerinde bilinçli olarak ısrar eden o kimseler, elimizden kaçıp kurtulabileceklerini, kendilerine bir şey
yapmayacağımızı zannetmesinler. Bilakis onlar bizim elimizde, kuvvet ve irademizin altındadırlar. Elbette ki onlar Rablerini aciz bırakamazlar. Bilakis O, her
an onlardan intikam alabilir. Ne yerde ne gökte hiç kimse O'nu aciz bırakamaz.

60) Ey iman edenler! Hazırkişiz olduğunuz için Allah size Bedir'de yardım etti ama bundan sonra düşmanlarınıza karşı gücünüz yettiğince, her türlü maddi ve
manevi kuvvet ve Allah yolunda bağlanıp beslenen atlar, mızraklar, kılıçlar, toplar, füzeler, tanklar, savaş uçakları, denizaltılar, savaş gemileri hazırlayın ki
bununla Allah'ın düşmanını ve sizin düşmanınızı ve bunların dışında sizin bilmediğiniz Allah'ın bildiği başkalarını, münafıkları, yahudileri, mecusuları,
cinleri korkutasınız. Allah yolunda her ne infak ederseniz ahiret gününde size tastamam ödenir ve siz zulme uğratılmazsınız. Bu mükâfatınızdan hiçbir şey
eksiltilmez. Karşılığını fazlasıyla alırsınız.

61) Eğer onlar sulh ve barışa yanaşırlarsa sen de ona yanaş, istedikleri şeyde fayda varsa onların teklifini kabul et. Allah'a tevekkül et., meşru olan tüm
tedbirleri aldıktan sonra yalnızca Allah'a güven. O'na sığın ve O'na dayan. O'ndan başka kimse sana fayda veremez Şüphesiz gizli açık herşeyi işiten ve bilen
O'dur, O!

وَأَنْ يُرِيدُوا أَنْ يَخْدَعُوكَ فَإِنْ حَسِبَكَ

اللَّهُ هُوَ الَّذِي آتَاكَ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ
وَالْمُؤْمِنِينَ (62) وَالْفِتْنَةَ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ
لَوْ أَنْفَقْتَ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مَا
أَلْفَتْ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ أَلْفَ
بَيْنَهُمْ إِنَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ (63) يَا أَيُّهَا
النَّبِيُّ حَسْبُكَ اللَّهُ وَمَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ
الْمُؤْمِنِينَ (64) يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ حَرِّضْ
الْمُؤْمِنِينَ عَلَى الْقِتَالِ إِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ
عِشْرُونَ صَابِرُونَ يَغْلِبُوا مِائَتِينَ وَإِنْ
يَكُنْ مِنْكُمْ مِائَةٌ يَغْلِبُوا أَلْفًا مِنَ الَّذِينَ
كَفَرُوا بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ (65)
الْآنَ خَفَّفَ اللَّهُ عَنْكُمْ وَعَلِمَ أَنَّ فِيكُمْ
صَعَقًا فَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ مِائَةٌ صَابِرَةٌ
يَغْلِبُوا مِائَتَيْنِ وَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ أَلْفٌ
يَغْلِبُوا أَلْفَيْنِ بِإِذْنِ اللَّهِ وَاللَّهُ مَعَ
الصَّابِرِينَ (66) مَا كَانَ لِنَبِيٍّ أَنْ
يَكُونَ لَهُ أَسْرَى حَتَّى يُثْخِنَ فِيهِ
الْأَرْضُ تُرِيدُونَ عَرَصَ الدِّنْيَا وَاللَّهُ
يُرِيدُ الْآخِرَةَ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ (67)
لَوْ لَا كِتَابٌ مِنَ اللَّهِ سَبَقَ لَمَسَّكُمْ
فِيمَا أَحَدْتُمْ عَدَابٌ عَظِيمٌ (68) فَكُلُّوا
مِمَّا غَنِمْتُمْ حَلَالًا طَيِّبًا وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ
اللَّهَ عَفُورٌ رَحِيمٌ (69)

62) Seni aldatmak isterlerse muhakkak Allah sana yeter. O seni yardımıyla ve mü'minlerle destekledi.

63) Onların kalplerinin arasını birleştirdi ki yeryüzün-deki her şeyi tamamıyla harcasaydın yine de onların kalplerinin arasını birleştiremezdin. Fakat Allah onların aralarını birleştirdi. Muhakkak Allah Aziz'dir, Hakîm'dir.

64) Ey nebi, sana da sana tabi olan mü'minlere de Allah yeter.

65) Ey nebi! Mü'minleri savaşa teşvik et! Sizden sabre-den yirmi kişi bulunursa iki yüz kişiye galip gelir, siz-den yüz kişi bulunursa küfürlerinde bilinçli olarak ısrar eden kimselerden bin kişiye galip gelir. Çünkü onlar akletmeyen bir topluluktur.

66) Şimdi Allah zaafınız olduğunu bildi de sizden ha-fifletti. O halde sizden yüz kişi olursa iki yüz kişiye ye-ner, sizden bin kişi olursa Allah'ın izniyle iki bine galip gelir. Şüphesiz Allah sabredenlerle beraberdir.

67) Hiçbir nebi için yeryüzünde ağır basıncaya kadar esir alması olamaz. Siz dünyanın geçici menfaatini isti-yorsunuz. Allah ise ahireti istemektedir. Şüphesiz Allah Aziz'dir, Hakîm'dir.

68) Allah'ın geçmişteki yazısı olmasaydı, aldıklarınıza karşılık size büyük bir azap dokunurdu.

69) Artık aldığımız ganimetten helâl ve temiz olarak yi-yin ve Allah'tan sakının. Muhakkak Allah Gâfûr ve Ra-hîm'dir.

62) Eğer barış ile sana karşı hazırlık yapmak için seni aldatmak isterlerse muhakkak Allah sana yeter, O kâfidir. O Allah seni kuvvetlendirdi, yardımıyla sana zafer nasip etti ve mü'minlerle seni destekledi, ensarla güçlendirdi.

63) Aralarında aşın kin ve düşmanlık bulunmasına, hatta Allah'ın mahlukatının en gazaplılarından olmalarına rağmen Allah ensarın kalplerinin arasını birleştirdi ve onlara düşmanlık yerine sevgi ve birbirlerinden uzaklaşma yerine yakınlık nasip etti ki onların arasını bulmak için yeryüzünde bulunan malların tamamını harcasaydın yine de onların kalplerini birleştirmeye ve birbirlerini sevmeye gücün yetmezdi. Fakat Yüce Allah üstün kudretiyle onların aralarını birleştirdi. Zira O, kalplerin sahibidir. Onları dilediği gibi çevirir. Muhakkak Allah galip ve güçlü olan, yenen, asla yenilmeyen, hüküm ve hikmet sahibi olan ve herşeyi yerli yerinde yapandır.

64) Ey nebi, sana da sana tabi olan mü'minlere de sadece Allah yeter. O'ndan başka kimseye muhtaç olmazsınız. Siz yeter ki Allah ile olan bağlantınızı sağlam tutun. O'nun rızasını ve hoşnutluğunu kazanmaya çalışın. O'nu gazaplandırarak şeylerden kaçın. O'nun istediği ve razı olduğu şekilde iman edip balih amel işleyin.

65) Ey nebi! Mü'minleri bütün gücünle müşriklerle karşı savaşa teşvik et! Ey mü'minler! Sizden savaşın sıkıntılarına sabreden yirmi kişi bulunursa Allah'ın yardımı ve desteği ile düşmanlarınızdan iki yüz kişiye galip gelir, sizden savaşın sıkıntılarına sabreden yüz kişi bulunursa Allah'ın yardımı ve desteği ile küfürlerinde bilinçli olarak ısrar eden kimselerden bin kişiye galip gelir. Çünkü kâfirler akletmeyen, cahil bir topluluktur. Onlar Allah'ın hikmetini anlamazlar, zafere götüreceği yolu ve sebebini bilmezler. Şehidlik nedir bilmezler. Allah yolunda şehid olmanın, Allah için infak etmenin karşılığında cenneti elde etmenin ne manaya geldiğini bilmezler. Onlar inanmaksızın ve sevabını beklemeksizin, sadece hamaset için, topraklarını korumak için savaşır. Onun için de mağlup olurlar.

66) Ey Allah'ın istediği ve razı olduğu şekilde iman edip salih amel işleyenler! Şimdi Allah, sizin zaafınız olduğunu bildi de savaş işinde size acıyıp meşakkat veren şeyleri üzerinizden kaldırdı, yükünüzü hafifletti. O halde sizin içinizden savaş alanında sabırlı olan yüz kişi bulunursa, bunlar Allah'ın yardımı ve desteğiyle iki yüz düşmana galip gelir, sizden savaş alanında sabırlı olan bin kişi olursa Allah'ın izniyle düşmandan iki bin kişiye galip gelir. Şüphesiz Allah koruması, gözetmesi ve yardımıyla sabredenlerle beraberdir. Allah, kiminle beraber olursa galip gelecek olan O'dur. (Bir müslümanın bir topluluğun içerisine saldırması, intihar komandası olarak kâfirlerin içine dalması caizdir. Bir çok savaşlarda mücahidler kâfirlerin arasına tek başına dalmıştır. Mute savaşında da üçbin kişilik İslam ordusu yüzelli bin kişilik bizans ordusuyla çarpışmıştır. Bu yüzden illa da sayının bire iki olması şart değildir. Bu bir ruhsattır.)

67) Hiçbir nebi için yeryüzünde ağır basıncaya, yani küfrün belini kırarak kadar savaşmadıkça esirleri olması ve esirlerden fide alması yakışmaz. Ey mü'minler! Siz fide almakla dünyanın geçici menfaatini istiyorsunuz. Halbuki Allah, dinini kuvvetli kılmamız ve düşmanlarını öldürmenize karşılık sizin için ebedi olan ahiret saadetini istemektedir. Şüphesiz Allah galip ve güçlü olan, yenen, asla yenilmeyen, hüküm ve hikmet sahibi olan ve herşeyi yerli yerinde yapandır.

68) İctihadında hata edenin azap edilmeyeceğine dair, Allah tarafından ezelde verilmiş bir hüküm olmasaydı, esirlerden fide aldığınız için size büyük bir azap isabet ederdi. Eğer azap inmiş olsaydı, bu azaftan Ömer'den başkası kurtulamazdı. Çünkü o, esir alınması hükmüne karşı çıkmıştı. Kâfirlerin öldürülmesi taraftarı idi. Sa'd b. Muaz (r.a.) da Ömer (r.a.) ile aynı fikirde idi.

69) Ey Mücahidler topluluğu! Artık, savaşta düşmanlarınızdan aldığınız ganimetlerden helâl ve temiz olarak yiyin ve Allah'a karşı sorumluluğunuzun bilincinde olarak, O'nun emirlerini yerine getirip yasaklarından kaçınmak suretiyle Allah'ın azabından sakının. Muhakkak Allah tevbe etmeleri halinde kullarının günahlarını bağışlayan, dünya ve ahirette mü'min kullarına merhamet edendir. (Allah Teala Bedir savaşına katılanların bir daha günah işlemeyeceklerini bildiği için: "Dilediğini yapın, sizi bağışladım." buyurmuştur.

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِمَنْ فِي أَيْدِيكُمْ مِنَ
الْأَسْرَى إِنَّ يَعْلَمَ اللَّهُ فِي قُلُوبِكُمْ
خَيْرًا يُؤْتِكُمْ— خَيْرًا مِمَّا آخَذَ مِنْكُمْ—
وَيَغْفِرَ لَكُمْ— وَاللَّهُ— عَفُورٌ رَحِيمٌ— (70)
وَإِنْ— يُرِيدُوا خِيَانَتَكَ— فَقَدْ خَانُوا اللَّهَ—
مِنْ قَبْلُ— قَامَكُمْ مِنْهُمْ— وَاللَّهُ— عَلِيمٌ—
حَكِيمٌ— (71) إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا
وَجَاهَدُوا بِأَمْوَالِهِمْ— وَأَنْفُسِهِمْ فِي
سَبِيلِ اللَّهِ— وَالَّذِينَ— آوَا وَنَصَرُوا
أُولَئِكَ— بَعْضُهُمْ— أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ— وَالَّذِينَ—
آمَنُوا وَلَمْ— يُهَاجِرُوا مَا لَكُمْ مِنْ—
وَلَايَتِهِمْ مِنْ شَيْءٍ حَتَّى يُهَاجِرُوا وَإِنْ
اسْتَنْصَرُوكُمْ فِي الدِّينِ— فَعَلَيْكُمْ—
النَّصْرُ إِلَّا عَلَى قَوْمٍ— بَيْنَكُمْ— وَبَيْنَهُمْ—
مِيثَاقٌ— وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ (72)
وَالَّذِينَ كَفَرُوا بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ إِلَّا
تَفْعَلُوهُ تَكُنْ فِتْنَةٌ فِي الْأَرْضِ وَفَسَادٌ
كَبِيرٌ (73) وَالَّذِينَ— آمَنُوا وَهَاجَرُوا
وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ— وَالَّذِينَ— آوَا
وَنَصَرُوا أُولَئِكَ— هُمْ— الْمُؤْمِنُونَ— حَقًّا
لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ (74) وَالَّذِينَ
آمَنُوا مِنْ— بَعْدِ وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا
مَعَكُمْ— فَأُولَئِكَ— مِنْكُمْ— وَأُولُوا الْأَرْحَامِ—
بَعْضُهُمْ أَوْلَى بِبَعْضٍ— فِي كِتَابِ اللَّهِ—
إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ (75)

70) Ey Nebi! Elinizdeki esirlere de ki: “Allah’ın ilmine göre kalplerinizde bir hayır varsa, sizden alından daha hayırlısını verir ve sizi bağışlar. Şüphesiz Allah Gafur ve Rahim’dir.”

71) Sana ihanet etmek isterlerse, daha önce de Allah’a hainlik etmişlerdi de O da bozguna uğramaları için on-lara karşı imkan vermişti. Şüphesiz Allah Alim’dir, Ha-kim’dir.

72) İman edip hicret eden ve Allah yolunda canlarıyla ve mallarıyla cihad edenler ile barındırıp yardım edenler var ya, işte onlar birbirlerinin velileridirler. İman edip hicret etmeyenler de hicret edinceye kadar sizin için onların velayetlerinden hiçbir şey yoktur. Fakat din konusunda sizden yardım isterlerse, yardım etmek sizin üzerinize borçtur. Ancak sizinle kendileri arasında an-laşma bulunan bir toplum aleyhine olması müstesna. Şüphesiz Allah yaptıklarınızı hakkıyla görendir.

73) Küfürlerinde bilinçli olarak ısrar edenler de birbir-lerinin velileridir. Siz de böyle yapmazsanız yeryüzün-de fitne ve büyük bir fesat olur.

74) İman edip hicret edenler ve Allah yolunda cihad edenler ile, barındırıp yardım edenler var ya; işte onlar gerçek mü’minlerdir. Onlar için bağışlanma ve bol rızık vardır.

75) Sonradan iman edip hicret edenler ve cihad edenler, işte onlar da sizdendir. Akrabalar Allah’ın kitabına göre birbirlerine daha yakındır. Muhakkak ki Allah her şeyi hakkıyla bilendir.

70) Ey Nebi! Düşmanlardan elinize düşen Bedir esirlerine de ki: “Eğer Allah sizin kalplerinizde iman ve ihlas görür, iman iddiamızda doğru olduğunuzu bilirse, sizden alınan fidyeden daha hayırlısını size verir ve sizin geçmiş günahlarınızı bağışlar. Şüphesiz Allah tevbe etmeleri halinde kullarının günahlarını bağışlayan, dünya ve ahirette mü’min kullarına merhamet edendir..”

Bu ayet Abbas (r.a.) hakkında nazil olmuştur. Kendisini Allah’ın izni ile bir meleğin yardımıyla Ebu Seleme’nin kardeşi Ebu’l-Yusr Ka’b b. Amr esir almıştı. Bu kısa boylu bir insandı. Abbas ise iri yarı ve uzun boylu idi. Rasulullah amcası Abbas’a: “Fidyeni öde!” buyurdu. Abbas: “Ben zaten müslüman olmuştum ya Rasulallah!” dedi. Rasulullah: “Müslüman olduğunı en iyi Allah bilir. Dediğin gibiyse Allah bunun sana ödülünü verecektir. Ama zahiren sen bizim aleyhimizdeydin. Hem kendi fidyeni, hem de yeğenlerin Nevfel ile Akil’in fidyelerini öde!” buyurdu. Abbas da fidyeleri ödedi. Rasulullah’a Bahreyn’den mal gelince Abbas’a verdiği fidyeden fazla mal verdi.

71) Ey Muhammed! Eğer bu esirler, kalplerinde olmayanı söylemek ve mü’min olduklarını iddia etmek suretiyle sana ihanet etmek isterlerse, bil ki onlar bu Bedir savaşından önce de Allah’a hainlik etmişlerdi. Allah da bozguna uğramaları için onlara karşı sana kuvvet vermiş ve yardım etmiş, onlara karşı sana üstünlük nasip etmişti. Eğer tekrar hainlik ederlerse, aynı imkanı sana yine verir. Şüphesiz Allah gizli açık herşeyi bilen, hüküm ve hikmet sahibi olan, herşeyi yerli yerinde yapandır.

72) Allah’ın istediği ve razı olduğu şekilde iman edip, Allah ve Rasulüne olan sevgilerinden dolayı yurtlarını ve vatanlarını terkedip hicret eden muhacirler ve Allah yolunda canlarıyla ve mallarıyla cihad edenler ile yurtlarında muhacirleri barındırıp yardım eden ensarlar var ya, işte onlar birbirlerinin velileridirler, yardımcı ve dostlarıdır. İman edip de Mekke’de kalan, Medine’ye hicret etmeyenler de küfür diyarından İslam diyarına hicret edinceye kadar sizin için onların velayetlerinden hiçbir şey yoktur. Fakat dini yüceltmek konusunda sizden yardım isterlerse, düşmanlarına karşı onlara yardım etmek sizin üzerinize borçtur. Çünkü onlar sizin kardeşlerinizdir. Ancak sizinle kendileri arasında anlaşma ve sulh bulunan bir topluma karşı yardım isterlerse, o kavme karşı onlara yardım etmeyin. Şüphesiz Allah yaptıklarınızı hakkıyla görendir. O’nun emrine muhalefet etmeyin.

Rasulullah (s.a.v.) bu ayet inince ensar ile muhacirler arasında kardeşlik kurdu. Hatta ilk zamanlarda birbirlerinden miras bile alabiliyorlardı. Daha sonra miras ayetiyle (8/75) bu uygulama kalktı.

73) Küfürlerinde bilinçli olarak ısrar edenler de birbirlerinin velileridir, dostlarıdır. Onlar, küfür ve sapıklık konusunda bir tek millettir. Birbirlerinden başkası onlara dost olmaz. Eğer size verilen, mü’minleri dost edinme ve kâfirlerle alakayı kesme emrini yerine getirmesiniz yeryüzünde fitne ve büyük bir fesat olur. Çünkü bu durumda kâfirler kuvvetli, mü’minler zayıf olur.

74) Allah’ın istediği ve razı olduğu şekilde iman edip, Allah ve Rasulüne olan sevgilerinden dolayı yurtlarını ve vatanlarını terkedip hicret eden muhacirler ve Allah yolunda canlarıyla ve mallarıyla cihad edenler ile yurtlarında muhacirleri barındırıp yardım eden ensarlar var ya, işte onlar gerçek mü’minlerdir. Kâmil imana sahip olan ve ihсан mertebelerine hak kazananlar bunlardır. Onların günahları bağışlanmış ve kendilerine naım cennetlerinde bol rızıklar hazırlanmıştır.

75) Sonradan iman edip ilk hicretten sonra hicret edenler ve size katılarak Allah yolunda mallarıyla ve canlarıyla cihad edenler var ya, işte onlar da sizdendir. Sevap ve ecir konusunda onlar hakkında verilen hüküm, önceki mü’minler hakkında verilen hüküm gibidir. Allah’ın kitabına ve şeriatına göre, akrabalık bağı olanlar birbirlerine varis olmaya yabancılardan daha uygundur. Muhakkak ki Allah herşeyi hakkıyla bilendir. İlmiyle herşeyi kuşatmıştır. Allah’ın meşru kıldığı herşeyde, akıllı olan veya hazır bulunup da kulak veren kimseler için bir hikmet, doğruluk ve salâh vardır.

Bu ayet, din kardeşliği ve yemin etmek suretiyle varis olmaları hükmünü kaldırmıştır.

بَرَاءَةٍ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ إِلَى الَّذِينَ
عَاهَدْتُمْ مِنَ الْمُشْرِكِينَ (1) فَسِيحُوا
فِي الْأَرْضِ - أَرْبَعَةَ - أَشْهُرٍ وَاعْلَمُوا
أَنَّكُمْ - عَنِ الْمُعْجِزِ اللَّهِ - وَأَنَّ اللَّهَ
مُخْزِي الْكَافِرِينَ (2) وَادَّأَبُ مِنَ اللَّهِ
وَرَسُولِهِ إِلَى النَّاسِ يَوْمَ الْحَجِّ الْأَكْبَرِ
أَنَّ اللَّهَ - بَرِيءٌ - مِنَ الْمُشْرِكِينَ -
وَرَسُولُهُ فَإِنْ تُبْتُمْ فَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ وَإِنْ
تَوَلَّيْتُمْ - فَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ - عَنِ الْمُعْجِزِ
اللَّهِ وَبَيِّنِ الَّذِينَ كَفَرُوا بِعَذَابِ اللَّهِ
(3) إِلَّا الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ مِنَ الْمُشْرِكِينَ
ثُمَّ لَمْ يَنْقُصُواكُمْ شَيْئًا وَلَمْ يُطَاهَرُوا
عَلَيْكُمْ أَحَدًا فَلَيْتُمْ إِيَّاهُمْ عَهْدُهُمْ إِلَى
مُذَّتِهِمْ - إِنَّ اللَّهَ - يُحِبُّ - الْمُتَّقِينَ (4)
فَإِذَا انْسَلَخَ الْأَشْهُرُ الْحُرْمُ - فَاقْتُلُوا
الْمُشْرِكِينَ - حَيْثُ - وَجَدْتُمُوهُمْ -
وَجُدُّوهُمْ - وَأَخْصُرُوهُمْ - وَأَقْعُدُوا لَهُمْ -
كُلَّ مَرْصِدٍ فَإِنْ تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ
وَاتَوُا الزَّكَاةَ - فَخَلُّوا سَبِيلَهُمْ إِنَّ اللَّهَ
عَفُورٌ رَحِيمٌ (5) وَإِنْ - أَحَدٌ مِنَ -
الْمُشْرِكِينَ - اسْتَجَارَكَ فَأَجُوهُ - حَتَّى
يَسْمَعَ كَلَامَ اللَّهِ ثُمَّ أَبْلِغْهُ مَأْمَنَهُ ذَلِكَ
بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْلَمُونَ (6)

9- et-TEVBE SURESİ

(Medine'de inmiştir, 129 ayettir.)

1) Müşriklerden kendileriyle anlaşma imzaladıklarınıza Allah ve Rasulü tarafından ilişkilerin kesildiğine dair bir uyarı ve notadır!

2) Bundan böyle yeryüzünde dört ay rahat dolaşın. Ve bilin ki Allah'ı aciz bırakacak değilsiniz. Gerçekten Al-lah, kâfirleri hor ve aşağılık kılıcıdır.

3) Ve büyük hacc günü, Allah ve Rasulünden insanlara Allah ve Rasulünün, müşriklerden kesin olarak uzak ol-duklarına dair bir ilandır. Eğer tevbe ederseniz bu sizin için daha hayırlıdır. Yok eğer yüz çevirerseniz, bilin ki Allah'ı elbette aciz bırakacak değilsiniz. Küfürlerinde bilinçli olarak ısrar edenleri can yakıcı bir azapla müj-dele.

4) Anlaşma imzaladığınız müşriklerden sonra size karşı bir eksiklik yapmamış, aleyhinizde kimseye yardım et-memiş olanlar müstesnadır. O halde onların anlaşma-larını, süreleri bitinceye kadar tamamlayın. Şüphesiz Al-lah muttakileri sever.

5) O haram aylar çıkınca artık müşrikleri bulduğunuz yerde öldürün, onları tutuklayın, onları kuşatın ve onla-rın bütün geçit yerlerini kesip-tutun. Eğer tevbe edip namaz kılar ve zekât verilerse, yollarını serbest bırakın. Gerçekten Allah Ğafür'dur, Rahîm'dir.

6) Eğer müşriklerden biri, senden eman isterse, ona eman ver; öyle ki Allah'ın sözünü dinlemiş olsun. Sonra onu güvenlik içinde olacağı yere ulaştır. Bu, onların elbette bilmeyen bir topluluk olmaları nedeniyleledir.

1) Bu, müşriklerden kendileriyle anlaşma imzaladıklarınıza Allah ve Rasulü tarafından ahdi bozmalarına karşılık ilişkilerin kesildiğine dair bir uyarı, nota ve iltümatomdur!

Müşrikler Rasulullah ile yaptıkları anlaşmayı bozmaya başlayınca Yüce Allah, Rasulüne onların ahitlerini üzerlerine atmayı emretti. Rasulullah (s.a.v.), insanlara hac ibadetlerini yaptırmak üzere hicri 9. yılda Ebubekir'i (r.a.) hac emiri olarak göndermişti. Sonra, bu iltümatomu halka duyurması için arkasından Ali'yi (r.a.) gönderdi. Ali (r.a.) gidip insanlara şu dört şeyi duyurdu: 1) Bu seneden sonra Ka'be'ye hiçbir müşrik yaklaşmayacak. 2) Çıplak çıkmamak Ka'be'yi tavaf etmeyecek. 3) Cennete müslümanlardan başkası giremeyecek. 4) Rasulullah'la kimin arasında bir anlaşma varsa bu, süresi bitene kadar devam edecek. Allah ve Rasulü müşriklerden uzaktır.

2) Ey müşrikler! Bundan böyle yeryüzünde dört ay müddetle emniyet içinde, rahat bir şekilde dolaşın. Bizden size herhangi bir kötülük gelmez. İster iman edin, ister etmeyin. Ama müşrik olarak Arap yarımadasında kalamazsınız. Mekke ve Taif'in fethinden sonra nerede yakalarsanız öldürüleceksiniz. Şunu iyi bilin ki Allah'ı aciz bırakacak değilsiniz. O size mühlet verse de O'nun elinden, hakimiyetinden kurtulamazsınız. Gerçekten Allah, kâfirleri dünyada esaret ve öldürmekle, ahirette de şiddetli bir azapla hor ve aşağılık kılıcıdır.

3) Bu iltümatom ayrıca hacc-ı ekber denilen büyük hacc gününde, yani hacc ibadetinin en efdal günü olan kurban kesme gününde Allah ve Rasulünden insanlara Allah ve Rasulünün, müşriklerden ve onların ahitlerinden kesin olarak uzak olduklarına dair bir ilandır, bildiridir. Eğer şirk, küfür ve isyanınızdan tevbe eder ve Allah'ı birlemeye dönerseniz bu sizin için dalâlette kalmanızdan daha hayırlıdır. Yok eğer İslam'dan yüz çevirir ve delâlette kalmaktan başka bir şey kabul etmezseniz, bilin ki Allah'ı elbette kaçıp kurtularak aciz bırakacak değilsiniz. Küfürlerinde bilinçli olarak ısrar edenleri can yakıcı, elim ve acıklı bir azapla müjdele.

4) Anlaşma imzaladığınız müşriklerden sonra anlaşmalarına ihanet etmemiş, aleyhinizde kimseye yardım etmemiş, düşmanlarınızla birleşmemiş olanlar müstesnadır. Onların anlaşmalarını, süreleri bitinceye kadar tamamlayın, onları diğerleriyle bir tutmayın. Şüphesiz Allah, Allah'a karşı sorumluluğunun bilincinde olup, O'nun emirlerini yerine getirip yasaklarından kaçınmak suretiyle Allah'ın azabından sakınanları, ahitlerini yerine getirenleri sever. Onlara dünya nimetleriyle kıyaslanmayacak derecede güzel olan cennet nimetlerini verir.

5) İçerisinde müşriklerle savaş etmenin haram kıldığı o dört ay çıkınca artık müşrikleri ister Hill, ister Harem'de olsun, nerede ve ne zaman bularsanız bulduğunuz yerde öldürün, onları tutuklayın, yakalayıp esir edin, onları kuşatın, hapsedip ülkelerde dolaşmalarını engelleyin, kalelere sığınarlarsa, öldürülünceye veya müslüman olmaya mecbur oluncaya kadar onları kuşatın ve onların bütün geçit yerlerini kesip-tutun, onların girebilecekleri bütün yolları tutun, yolculuklarında geçebilecekleri her türlü geçitleri gözetleyin. Eğer şirk, küfür ve isyandan tevbe edip rükun ve şartlarını yerine getirerek huşu içerisinde devamlı olarak namaz kılar ve malın kirini temizleyici olarak verilen zekâtı Allah rızası için ihtiyaç sahiplerine zamanında verilerse, yollarını serbest bırakın, engel olmayın. Gerçekten Allah tevbe etmeleri halinde kullarının günahlarını bağışlayan, dünya ve ahirette mü'minlere merhamet edendir.

6) Haram aylar, Zilkade, Zilhicce, Muharrem ve Receb ayları çıktıktan sonra, aranızda anlaşma bulunmayan müşriklerden herhangi birisi sana gelir de kendisine çağırдың Kur'an ve Tevhidi dinlemek için, senden eman, sığınma hakkı, can güvenliği talebi isterse, Allah'ın kelamını dinleyip onun üzerinde düşününceye ve işin hakikatını anlayınca kadar ona eman ver. Sonra, eğer İslam'ı kabul etmezse, onu zulme ve hiyanete uğramadan malından ve canından emin olacağı kendi kavminin topraklarına ulaştır. onu güvenlik içinde olacağı yere ulaştır. Müşriklere eman verme emri, onların elbette İslam dininin hakikatını bilmeyen bir topluluk olmaları nedeniyleledir. Bunun içindir ki, dinleyip tefekkür edene kadar onlara eman vermek lazımdır. (Bu ayet, zarurat-ı diniye denilen herkesin bilmesi gereken İslam'ın temel meselelerinde cehaletin mazaret olmadığını gösterir. Bu kavmin cahil olmaları, onların müşrik olmalarına engel teşkil etmemiştir.)

كَيْفَ يَكُونُ لِلْمُشْرِكِينَ عَهْدٌ عِنْدَ اللَّهِ
وَعِنْدَ رَسُولِهِ إِلَّا الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ
عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ فَمَا اسْتَقَامُوا لَكُمْ
فَأَسْتَقِيمُوا لَهُمْ إِنَّ اللَّهَ يَحِبُّ
الْمُتَّقِينَ (7) كَيْفَ وَإِنْ يَظْهَرُوا
عَلَيْكُمْ لَا يَرْفُئُوا فِيكُمْ إِلَّا وَلَا ذِمَّةً
يُرْضَوْنَكُمْ بِأَفْوَاهِهِمْ وَتَأْبَى قُلُوبُهُمْ
وَكَثَرَهُمْ فَاسِفُونَ (8) اسْتَرَوْا آيَاتِ
اللَّهِ تَمَنَّا قَلِيلًا فَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِهِ
إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ (9) لَا
يَرْفُئُونَ فِي مُؤْمِنٍ إِلَّا وَلَا ذِمَّةً
وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُعْتَدُونَ (10) فَإِنْ تَابُوا
وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ
فَإِخْوَانُكُمْ فِي الدِّينِ وَنُفَصِّلُ الْآيَاتِ
لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ (11) وَإِنْ تَكُونُوا
أَيْمَانَهُمْ مِنْ بَعْدِ عَهْدِهِمْ وَطَعْنُوا فِي
دِينِكُمْ فَقَاتِلُوا أَلَمَّةَ الْكُفْرِ إِنَّهُمْ لَا
أَيْمَانَ لَهُمْ لَعَلَّهُمْ يَنْتَهُونَ (12) أَلَا
تُقَاتِلُونَ قَوْمًا نَكُونُوا أَيْمَانَهُمْ وَهَمُّوا
بِإِخْرَاجِ الرَّسُولِ وَهُمْ بَدَّوْكُمْ أَوَّلَ
مَرَّةٍ أَتَخْشَوْنَهُمْ قَالَهُ أَحَقُّ أَنْ
تَخْشَوْهُ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ (13)

7) Mescid-i Haram yanında kendileriyle anlaştıklarınız dışında, müşriklerin Allah katında ve Rasülü yanında nasıl değeri olan bir ahdi olabilir? O halde onlar size karşı doğru davrandıkları, anlaştırmaya ihanet etmedikleri sürece siz de onlara doğrulukla davranın. Şüphesiz ki Allah muttakileri sever.

8) Nasıl olabilir ki!.. Size karşı üstünlük sağlarsa, hakkınızda hiçbir yemin ve hiçbir ahid gözetmezler. Dilleriyle sizi hoşnut etmeye çalışırlar. Kalpleri ise is-teksizdir. Onların çoğu fasık kimselerdir.

9) Allah'ın ayetlerine karşılık az bir değeri satın aldılar. Böylece O'nun yolundan alıkoydular. Onların yapmak-ta oldukları gerçekten ne kötüdür!

10) Onlar hiç bir mü'min hakkında hiç bir yemin ve hiç bir ahid gözetmezler. İşte onlar haddi aşanların ta ken-dileridir.

11) Eğer tevbe eder, namaz kılar ve zekât verirlerse, ar-tık dinde kardeşlerinizdir. Bilen bir topluluk için ayetle-ri böyle uzun uzadıya açıklarız.

12) Eğer antlaşmalarından sonra, yine yeminlerini bo-zarlarsa ve dininize dil uzatırlarsa, bu durumda küfrün önderlerini hemen öldürün. Çünkü onların yeminleri yoktur. Olur ki vazgeçerler.

13) Yeminlerini bozan, o rasulü sürüp çıkarmaya kalkı-şan ve bununla beraber ilk olarak sizinle kendileri baş-layan bir kavim ile savaşmaz mısınız? Onlardan korku-yor musunuz? Eğer mü'min kimseler iseniz, asıl kork-manız gereken Allah'tır.

7) Mescid-i Haram yanında kendileriyle yaptığınız anlaşmaya aykırı davranmayan Bekir b. Kinane oğulları dışında, müşriklerin Allah katında ve Rasülü yanında nasıl değeri olan bir ahdi olabilir? O halde onlar size karşı doğru davrandıkları, anlaştırmaya ihanet etmedikleri sürece siz de onlara doğrulukla davranın, yaptığınız anlaşmaya sadık kalın, ahde vefa gösterin. Şüphesiz Allah, Allah'a karşı sorumluluğunun bilincinde olup, O'nun emirlerini yerine getirip yasaklarından kaçınmak suretiyle Allah'ın azabından korkup sakınanları, ahitlerini yerine getirenleri sever. Onlara dünya nimetleriyle kıyaslanmayacak derecede güzel olan cennet nimetlerini verir.

8) Onların hali bu iken onların anlaşmalarını nasıl olabilir ki!.. Size karşı bir üstünlük ve zafer sağlarsa, hakkınızda hiçbir yemin, söz, akrabalık bağı ve hiçbir ahid, sözleşme hükümleri gözetmezler. Siz onlara karşı bir üstünlük ve zafer sağlarsanız dilleriyle güzel sözler söyleyerek sizi hoşnut etmeye çalışırlar. Kalpleri ise isteksizdir, açığa vurdukları şeyleri anlamaya ve onlara vefa göstermeye yanaşmaz. Onlar size içlerinde gizledikleri kin ve düşmanlığın aksini söylerler. Kalpleri, dilleriyle size açıkladıkları şeyleri tasdik ederek anlamak istemez. Onların çoğu ahdi bozan ve Allah'a itaatten çıkan fasık kimselerdir.

9) Allah'ın ayetlerine karşılık ne kadar çok da olsa, cennet nimetleri karşısında az bir değeri olan geçici dünya malını satın aldılar. Böylece insanları İslam dinine girmelerini engelleyerek Allah yolundan alıkoydular. Onların yapmakta oldukları bu çirkin iş gerçekten ne kötüdür!

10) Güçleri yeterse, onlar hiç bir mü'mini öldürmede hiçbir yemin, söz, akrabalık bağı ve hiçbir ahid, sözleşme hükümleri gözetmezler. İşte bu kötü vasıfları taşıyan bu kimseler,zulüm ve taşkınlıkta haddi aşanların ta kendileridir.

11) Eğer şirk, küfür ve isyandan tevbe edip rükun ve şartlarını yerine getirerek huşu içerisinde devamlı olarak namaz kılar ve malın kirini temizleyici olarak verilen zekâtı Allah rızası için ihtiyaç sahiplerine zamanında verirlerse, artık onlar sizin din kardeşlerinizdir. Sizin lehinize ne varsa onların lehine de o var; aleyhinize ne varsa onların aleyhine de o vardır. Bilen, ilim ve anlayış sahibi bir topluluk için ayetleri, hüccet ve delilleri böyle uzun uzadıya, birer birer açıklıyoruz.

12) Eğer yeminlerle desteklenmiş antlaşmalarından sonra, yine yeminlerini bozarlarsa ve kinamak ve kötülemek suretiyle dininize dil uzatırlarsa, hınç besleyip saldıırırlarsa, bu durumda küfrün önderleriyle hemen çarpışmaya girin ve imkanınız varsa onları öldürün. Çünkü onların vefa gösterecekleri yeminleri ve ahitleri yoktur. Onlarla savaşın ki, suç işlemekten ve İslam'ı kötülemekten vazgeçsinler.

13) Ey Allah'ın istediği ve razı olduğu şekilde iman edip bu iman gereği olarak salih amel işleyenler! Yeminlerini ve ahitlerini bozan, kinamak ve kötülemek suretiyle dininize dil uzatan, hınç besleyip saldıran, dinin aleyhine konuşan, Allah'ın rasulü Muhammed'e ve bir çok mü'mine alay, hakaret, yalanlama, işkence eden, ölüm tehditi yapan, bazı mü'minleri şehid eden, bir kısım mü'minleri Habeşistan'a, bir kısmını da Medine'ye hicrete zorlayan, mallarını mülklerini gasbeden, Allah'ın rasulü Muhammed'e suikast düzenleyen, Mekke'den Medine'ye hicret etmek zorunda kalan ve bununla beraber müteffikiniz olan Huzaa'lara saldırmak suretiyle ilk olarak savaşın sizinle kendileri başlayan bir kavim ile savaşmaz mısınız? Sizi onlarla savaşmaktan alıkoyan ne? Yoksa onlardan korkup çekiniyor musunuz? Onlardan bir zarar geleceğinden mi endişe ediyorsunuz? Eğer Allah'ın azabına ve sevabına inanıyorsanız emrini terkettiğiniz takdirde, Allah'ın azabından korkmanız daha uygundur. Allah'ın istediği ve razı olduğu şekilde iman edip bu iman gereği olarak salih amel işleyen, Allah'ı Rab, Muhammed'i rasul, İslam'ı din kabul eden, Kur'an ve sahih sünnette iman edilmesi gereken esasların neler olduklarını bilip, şeksiz şüphesiz bir şekilde kalple tasdik edip, dille ikrar eden, hayatını ve yaşantısını bunlara uygun olarak düzenleyen, her türlü şirk, küfür, bid'at ve hurafelerden uzak yaşayan kimselerseniz, asıl korkmanız gereken Allah'tır. Hiç kimse Allah'ın azap ettiği gibi azap edemez. Dünya ve içerisinde bulunan tüm ısıları biraraya gelse cehennemin sıcaklığı bunun yetmiş katı büyüklüğündedir. Dünya azabı geçicidir, ahiret azabı ise daimidir.

14) Onlarla savaşın ki, Allah ellerinizle onları azaplan-dırsın. Onları rezil etsin ve onlara karşı size zafer versin ve mü'min bir topluluğun gönüllerine şifa versin.

15) Kalplerindeki öfkeyi gidersin. Allah dilediğine tev-be nasip eder. Şüphesiz Allah Alim'dir, Hakim'dir.

16) Yoksa siz, Allah içinizden cihad edenleri, Allah'-tan, Rasulünden ve mü'minlerden başkasını dost ve sırdaş edinmeyenleri ortaya çıkarmadan bırakılıverileceği-nizi mi sandınız? Allah yaptıklarınızdan haberdardır.

17) Müşriklerin, kendi küfürlerine kendileri şahid iken, Allah'ın mescidlerini imar etme hakları yoktur. İşte bunlar yaptıkları boşa gitmiş olanlardır ve bunlar ateşte daimidirler.

18) Allah'ın mescidlerini, ancak Allah'a ve ahiret gü-nüne iman eden, namazı dosdoğru kılan, zekâtı veren ve Allah'tan başkasından korkmayan kimseler imar eder. İşte hidayete erenlerden oldukları umulanlar bunlardır.

19) Siz hacılara su vermeyi ve Mescid-i Haram'ı onar-mayı, Allah'a ve ahiret gününe iman eden, Allah yolun-da cihad eden gibi mi saydınız? Allah katında bir ola-mazlar. Allah zulmedenler topluluğunu hidayete erdir-mez.

20) İman edenler, hicret edenler ve Allah yolunda mal-larıyla ve canlarıyla cihad edenlerin Allah katında bü-yük dereceleri vardır. İşte kurtuluş ve mutluluğa eren-ler bunlardır.

14) Ey Allah'ın istediği ve razı olduğu şekilde iman edip bu imanın gereği olarak salih amel işleyenler! Müşriklerle savaşın. Sizin onlarla savaşmanız, onlar için, Allah'ın dostlarının eliyle yapılmış bir azap ve onlarla savaşanlar için bir cihattır. Allah onları, esir düşürmek ve mağlup etmekle zelim kılar, onlara karşı size zafer ve üstünlük nasip eder. Allah'ın dinini yüceltmek, kâfirleri cezalandırmak ve onları rezil etmek suretiyle mü'minlerin kalplerine şifa verir. Beni Bekir kabilesinden bir adam bir şiir okumuş ve şiirinde Rasulullah'a hakaret etmişti. Huzaa kabilesinden bazı adamlar: "Eğer bu şiiri bir daha tekrarlarsan burnunu keseriz!" demişlerdi. Adam şiiri bir kez daha okumuş, onlar da adamın burnunu kesmişlerdi. Bunun üzerine iki kabile arasında savaş patlak vermişti. Kureysliler Beni Bekir kabilesine arka çıkmışlardı. Huzaa kabilesinden Amr bin Salim Rasulullah'a gelerek yardım istemişti. Bunun üzerine Rasulullah hareket emri vererek Mekke'yi fethetmişti.

15) Kalplerindeki kin, keder, öfke, sıkıntı ve gazabı gidersin. Allah kâfirlerden dilediğine, Ebu Süfyan gibi tevbe etmeyi ve İslam'a girmeyi nasip eder. Şüphesiz Allah gizli açık herşeyi bilendir, hiçbir şey O'na gizli kalmaz, hüküm ve hikmet sahibidir.

16) Ey Allah'ın istediği ve razı olduğu şekilde iman edip bu imanın gereği olarak salih amel işleyenler! Yoksa siz, Allah içinizden Allah yolunda malları ve canlarıyla cihad edenleri, Allah'tan, Rasulünden ve mü'minlerden başkasını dost ve sırdaş edinmeyenleri ezeli ilminden dolayı bilip Levh-i mahfuz'a yazdığı şeyleri sizin de açıkça görmeniz için ortaya çıkarmadan, imanında samimi olan ile samimi olmayan belli olmadan, iyi ile kötü birbirinden ayrılmadan bırakılıverileceğinizi mi sandınız? Elbette ki bir çok imtihandan geçeceksiniz. Allah için bunlara sabreden kazanır. Allah gizli açık tüm yaptıklarınızdan haberdardır. O'na hiçbir şey gizli değildir. Dünyada iken yaptıklarınızın karşılığını zerre miktarı haksızlık etmeksizin ahirette verecektir.

17) Müşriklerin, kendi küfürlerine kendileri söz ve hareketleriyle şahid iken, Allah'ın mescidlerini imar etme, yeniden mescid inşa etme hakları yoktur. Çünkü onlar bir taraftan Allah'a inandıklarını iddia ettikleri halde, Allah'tan başka şeylere tapıyorlar, onların kendilerini Allah'a daha çok yaklaştıracığını, Allah katında kendilerine şefaate edebileceklerine inanıyorlar. Ka'be'nin dışına diktikleri putları çıplak olarak tavaf ediyorlar ve onlara secde ediyorlardı. Ayrıca onlar için kurban kesip adak adıyorlardı. Ka'be'yi tavaf ederken de şöyle diyorlardı: "Allah'ım! Emrine hazırım. Senin ortağın yoktur. Ancak bir ortağın var ki o da sana aittir. Sen ona da onun sahip olduklarına da maliksin." Onların Ka'be'yi onarmaya, bakımını üstlenmeye, hacılara su dağıtma işi gibi faziletli işleri sürdürmeye hakları yoktur. İşte bunlar şirk koştukları için yaptıkları iyi ameller de boşa gitmiş olanlardır ve bunlar cehennem ateşinde ebedidirler.

18) Allah'ın mescidlerini, ancak Allah'a ve ahiret gününe Allah'ın istediği ve razı olduğu şekilde iman eden, namazı rûkun ve şartlarını yerine getirerek huşu içerisinde devamlı olarak kılan, malı kirden temizleyen zekâtı Allah rızası için verilmesi gereken yerlere zamanında veren ve Allah'tan başkasından korkmayan kimseler imar ederler. İşte hidayete erenlerden, dünya ve ahiret mutluluğunu elde edenlerden oldukları umulanlar bunlardır. Bunlar kesin olarak Allah'ın rahmetiyle kurtulmuştur. Müşrikler ise asla kurtuluşa eremezler.

19) Ey müşrikler topluluğu! Siz hacılara su vermeyi ve Mescid-i Haram'ı tamir edip onarmayı, Allah'a ve ahiret gününe Allah'ın istediği ve razı olduğu şekilde iman eden, Allah yolunda mallarıyla ve canlarıyla cihad eden kimselerin ameli gibi mi saydınız? Allah katında müşriklerle mü'minler ve onların amelleri ile makamları bir olamaz. Allah zulmedenler topluluğunu hidayete erdirmez. Allah, hidayeti ancak samimi olarak kendisine yönelenlere verir.

20) Allah'ın istediği ve razı olduğu şekilde iman edip salih amel işleyenler, Allah'ın dinini hakim kılmak için şirk beldesinden İslam beldesine, bid'at beldesinden sünnet beldesine hicret edenler ve Allah yolunda mallarıyla ve canlarıyla cihad edenlerin Allah katında büyük dereceleri vardır. İşte dünya ve ahirette kurtuluşa ve mutluluğa erenler bunlardır.

يَبَشِّرُهُمْ رَبُّهُمْ بِرَحْمَةٍ مِنْهُ وَرِضْوَانٍ وَجَّاتٍ لَهُمْ فِيهَا نَعِيمٌ مُّقِيمٌ (21)
 خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ (22) يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا آبَاءَكُمْ وَإِخْوَانَكُمْ أَوْلِيَاءَ إِنَّ اسْتِخْبَاءَ الْكُفْرِ عَلَى الْإِيمَانِ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ مِنْكُمْ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ (23) قُلْ إِنَّ كَانِ آبَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ وَإِخْوَانُكُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ وَعَشِيرَتُكُمْ وَأَمْوَالٌ اقْتَرَفْتُمُوهَا وَتِجَارَةٌ تَخْشَوْنَ كَسَادَهَا وَمَسَاكِينُ تَرْضَوْنَهَا أَحَبَّ إِلَيْكُمْ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَجِهَارٍ فِي سَبِيلِهِ فَتَرَبَّصُوا حَتَّى يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرِهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ (24) لَقَدْ تَصَرَّكُمُ اللَّهُ فِي مَوَاطِنَ كَثِيرَةٍ وَيَوْمَ حُنَيْنٍ إِذْ أَعْجَبَتْكُمْ كُنُتُكُمْ فَلَمْ تُغْنِ عَنْكُمْ شَيْئًا وَصَافَيْتُمْ عَلَى الْأَرْضِ بِمَا رَحَبْتُمْ لَكُمْ وَإِنَّمَا مَذِيرٌ (25) ثُمَّ أَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَى رَسُولِهِ وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَأَنْزَلَ جُنُودًا لَمْ تَرَوْهَا وَعَذَّبَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَدَلَّكَ جَزَاءَ الْكَافِرِينَ (26)

21) Rableri onları katından bir rahmet, hoşnutluk, içle-rinde tükenmez ve kalıcı nimetler bulunan cennetler ile müjdeler.

22) Orada ebedi olarak kalıcıdırlar. Şüphesiz Allah, büyük mükâfat katında olmaktadır.

23) Ey iman edenler, eğer imana karşı küfrü sevip-tercih ediyorlarsa, babalarınızı ve kardeşlerinizi veliler edinmeyin. Sizden kim onları veli edinirse; işte bunlar zalimlerin ta kendileridir.

24) De ki: "Eğer babalarınız, oğullarınız, kardeşleriniz, eşleriniz, aşıretiniz, kazandığınız mallar, durgunluğa uğramasından korktuğunuz ticaret ve hoşunuza giden meskenler, sizlere Allah'tan, Rasulünden ve O'nun yolunda cihad etmekten daha sevimli ise, o halde Allah'ın emri gelinceye kadar bekleyedurun. Allah fasıklar topluluğunu hidayete erdirmez."

25) Andolsun, Allah birçok yerlerde ve Huneyn günün-de size yardım etti. Hani çok sayıda oluşunuz sizi bö-bürlendirmişti de bunun size hiçbir faydası olmamıştı. Yeryüzü, genişliğine rağmen başınıza dar gelmişti, son-ra arkanıza dönüp gerisin geri gitmiştiniz.

26) Sonra Allah, Rasulüne ve mü'minlere güven duy-gusu ve huzurunu indirmiş; görmediğiniz ordular da in-dirmiş ve küfürlerinde bilinçli olarak ısrar edenleri azablandırdı. Kâfirlerin cezası işte budur.

21) Rableri onları katından büyük bir rahmet, kendi rızası, içlerinde tükenmez ve kalıcı nimetler bulunan cennetler ile müjdeler.

22) Mü'minler cennette ebedi olarak kalıcıdırlar. Şüphesiz Allah, büyük mükâfat katında olmaktadır. Onların sevabı Allah katında o derece büyüktür ki, akıllar onu anlatmaktan aciz kalır.

23) Ey Allah'ın istediği ve razı olduğu şekilde iman edip salih amel işleyenler, eğer imana karşı küfrü sevip-tercih ediyor ve küfür üzere yaşamada ısrar ediyorlarsa, babalarınızı ve kardeşlerinizi veliler, dostlar, yardımcıları, sırdaşlar edinmeyin. Sizden kim onları veli, dost, yardımcı ve sırdaş edinirse; işte bunlar müşriklerin, kâfirlerin ve zalimlerin ta kendileridir.

Zalim, bir şeyi konulması gereken yere koymayıdır. Bunlar da sevgiyi buğzun yerine, yardımı yardım etmemenin yerine koymuşlardır. İbn Abbas dedi ki: "Kim küfrü tercih eden baba ve kardeşlerini dost edinirse, müşrik olur. Çünkü şirke rıza da şirktir." Ancak kâfir akrabalara bağışta bulunmak, iyilik etmek, müşriklerle ilişkileri kesme ilkesinin kapsamına girmez. Çünkü Esmâ (r.a.) bir gün Rasulullah'a şöyle demiştir: "Benim annem istekli olarak yanıma geliyor. Ama müşriktir. Ben onunla görüşüp ilgileneyim mi?" Rasulullah: "Annenle ilgin bulunsun." buyurdu. (Buhari)

24) Ey Muhammed! De ki: "Eğer anneleriniz, babalarınız, oğullarınız, kızlarınız, erkek veya kız kardeşleriniz, eşleriniz, kendisinden yardım aldığınız aşıretiniz, kazandığınız mallarınız, durgunluğa uğramasından korktuğunuz ticaretiniz ve hoşunuza giden meskenleriniz, sizlere Allah'tan, Rasulünden, Allah ve Rasulü için hicret etmekten ve Allah'ın dinini hakim kılmak için Allah yolunda cihad etmekten daha sevimli ise, o halde Allah'ın sizler hakkındaki emri, hükmü gelinceye kadar bekleyedurun. Allah size dünyada da ahirette de ceza verecektir. Mekke ve Taif'in fethi gelince artık Arap yarımadasında kalamayacaksınız. Allah, Allah'a itaatten çıkan fasıklar, zalimler, müşrikler ve kâfirler topluluğunu hidayete erdirmez."

Bu ayet bizlere aynı kalpte Allah sevgisi, hicret ve cihad ile kişiyi dünyaya bağlayan tüm etkenlerin sevgi bakımından eşit bir arada bulunmasının iman ile bağdaşmayacağını bildiriyor. Kişi, annesini, babasını, çocuklarını, kardeşlerini, eşlerini, mallarını, ticaretini, evlerini meşru ölçülerde sevebilir. Onlardan Allah'ın izin verdiği şekilde istifade edebilir. Fakat bu sevgi asla kişiyi Allah için hicret etmekten ve Allah'ın dinini hakim kılmak için Allah yolunda cihaddan alıkoymamalıdır. Eğer hicretten ve cihaddan alıkoysa bu o kişinin kalbine imanın yerleşmediğinin belirtisidir.

25) Andolsun, Allah Bedir, Nadir ve Kureyza oğulları seferlerinde ve Mekke'nin fethinde vb. birçok yerlerde olduğu gibi Huneyn gününde de size yardım etti. Hani çok sayıda oluşunuz sizi böbürlendirip-gururlandırmıştı "Bugün sayınız çoktur, artık az olduğumuzdan dolayı mağlup olmayacağız." demiştiniz. Fakat sayınızın çok olmasının size hiçbir faydası olmamıştı. Yeryüzü, olanca genişliğine rağmen, şiddetli korkudan dolayı başınıza dar gelmişti, sonra mağlup olarak arkanıza dönüp gerisin geri gitmiştiniz. Şunu unutmayın ki zafer Allah'ın katındandır. Sayının çok veya az olmasının bir önemi yoktur. (Müslümanlar on iki bin, müşrikler dört bin kişi idi.)

Rasulullah (s.a.v.) ve çok az bir topluluk dışında bir çok sahabe şiddetli korkudan dolayı savaştan kaçmış, sonra Allah'ın yardımıyla tekrar geri dönmüştür.

Rasulullah (s.a.v.) bir avuç toprak alıp "Yüzleri çirkin olasınlar." diyerek Hevazin kabilesine mensup müşriklerin yüzüne doğru serpmiştir. Bu toprak Allah'ın izniyle bir mucize olarak savaşta bütün müşriklerin gözlerine isabet etmiştir.

26) Bu hezimetten sonra Allah, Rasulüne ve mü'minlere sekinet, emniyet, güven duygusu ve huzurunu indirdi, böylece Allah'ın rahmetiyle kalpler yatışıp rahatlamıştır. Allah mü'minlere yardım olsun diye meleklerden oluşan, görmediğiniz ordular da indirdi ve Hevazin kabilesine mensup olan küfürlerinde bilinçli olarak ısrar edenleri erkeklerini öldürmek ve esaretle, kadın ve çocuklarını esaretle azablandırdı. Allah düşmanı inkârcı kâfirlerin cezası işte budur. (Mü'minler bu savaşta on iki bin deve, sürülerce koyun ganimet elde etti.)

ثُمَّ يَتُوبُ إِلَهُ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ عَلَى مَنْ
يَشَاءُ. وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ. (27) يَا أَيُّهَا
الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّمَا الْمُشْرِكُونَ نَجَسٌ
فَلَا يَفْرَبُوا الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ — بَعْدَ
عَامِهِمْ هَذَا وَإِنْ خِفْتُمْ عَيْلَةً فَسَوْفَ
يُغْنِيَكُمْ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ. إِنْ شِئَاءَ إِنْ
اللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ (28) قَاتِلُوا الَّذِينَ لَا
يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ — الْآخِرِ وَلَا
يُحَرِّمُونَ مَا حَرَّمَ اللَّهُ — وَفِي سُلُوكِهِمْ وَلَا
يَدِينُونَ دِينَ الْحَقِّ — مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا
الْكِتَابَ — حَتَّى يُعْطُوا الْجِزْيَةَ — عَنْ يَدٍ
وَهُمْ صَاغِرُونَ (29) وَقَالَتِ الْيَهُودُ
عِزَّى بْنُ اللَّهِ — وَقَالَتِ النَّصَارَى
الْمَسِيحُ ابْنُ اللَّهِ — ذَلِكَ قَوْلُهُمْ —
بِأَفْوَاهِهِمْ — يُضَاهِئُونَ قَوْلَ الَّذِينَ
كَفَرُوا مِنْ قَبْلُ — قَاتِلْهُمْ اللَّهُ — أَلَمْ
يُؤَفِّكَوْنَ — (30) اتَّخَذُوا أَخْبَارَهُمْ —
وَرَهْبَانَهُمْ — أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ —
وَالْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ — وَمَا أَمْرُوا إِلَّا
لِيَعْبُدُوا اللَّهَ — وَاحِدًا لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ
سُبْحَانَهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ (31)

27) Sonra Allah, bunun ardından dilediğinin tevbesini kabul eder. Şüphesiz Allah Ğafûr'dur, Rahîm'dir.

28) Ey iman edenler, müşrikler ancak bir pisliktir. Onun için bu yıllarından sonra artık Mescid-i Haram'a yaklaşmasınlar. Eğer ihtiyaç içinde kalmaktan korkar-sanız, Allah dilerse sizi kendi fazlından zengin kılar. Şüphesiz Allah Alîm'dir, Hakîm'dir.

29) Kendilerine kitap verilmiş olanlardan, Allah'a ve ahiret gününe iman etmeyen, Allah'ın ve Rasulünün haram kıldığını haram tanımayan ve hak dinini din ola-rak kabul etmeyenlerle küçük düşürölüp cizyeyi kendi elleriyle verinceye kadar savaşın.

30) Yahudiler: "Uzeyr Allah'ın oğludur." dediler. Hristiyanlar da: "Mesih Allah'ın oğludur." dediler. Bu, on-ların ağızlarında dolaşan sözleridir ki, bundan önceki küfürlerinde bilinçli olarak ısrar eden kimselerin söz-lerini taklid ediyorlar. Allah onları kahretsin! Nasıl da çevriliyorlar?

31) Onlar, Allah'ı bırakıp bilginlerini ve rahiplerini rabler edindiler ve Meryem oğlu Mesih'i de... Oysa onlar, tek olan bir ilaha ibadet etmekten başka bir şeyle emrolunmadılar. O'ndan başka ilah yoktur. O, bunların şirk koştukları şeylerden yücedir.

27) Sonra Allah, bu savaşın ardından savaşta ölmeyip esir edilen veya savaşa katılmayan Hevazin kabilesine mensup insanlardan samimi olarak Allah'a yönelen kişilerden dilediğinin tevbesini kabul eder ve onu müslüman olmaya muvaffak kılar. Şüphesiz Allah tevbe etmeleri halinde kullarının günahlarını bağışlayan, mü'min kullarına dünya ve ahirette merhamet edendir. (Hevazin kabilesi İslam'a girdi.)

28) Ey Allah'ın istediği ve razı olduğu şekilde iman edip salih amel işleyenler! Müşrikler, kalpleri bozuk olduğu, Allah ve Rasulüne iman etmedikleri için ancak bir pislik gibidir. Onun için bu yıllarından sonra artık Mescid-i Haram'a yaklaşmasınlar. Berae (Tevbe) suresinin indiği bu seneki (Hicri 9. sene) hacdan sonra bir daha hac ve umre yapmasınlar. Ey iman edenler! Eğer onların Harem bölgesine girmelerinin veya haccetmelerinin yasaklanması sebebiyle ticaret amacıyla getirdikleri yiyecekleri, ticaret mallarını alamadığınız için ihtiyaç içinde kalmaktan, fakir düşmekten korkarsanız, şunu iyi bilin ki Allah dilerse sizi kendi fazlından zengin kılar. Bir başka yoldan lütuf ve keremiyle, sizi onlara muhtaç olmaktan kurtaracaktır. Şüphesiz Allah gizli açık herşeyi bilen, hüküm ve hikmet sahibi olan, herşeyi yerli yerinde yapandır. (Ali (r.a.) Berae (Tevbe) suresini, hac mevsiminde hacılara ilan etti.

29) Her ne kadar da iman etmiş olduklarını iddia etseler de kendilerine kitap verilmiş olan yahudi ve hristiyanlardan, Allah'a ve ahiret gününe Allah'ın istediği ve razı olduğu şekilde iman etmeyen, Allah'a şirk koşan, Allah'ın ve Rasulünün Kur'an ve sahih sünnette haram kıldığını haram tanımayan, bilgin ve rahiplerine körü körüne itaatten vazgeçmeyen ve hak din olan İslam dinini en son ve en mükemmel din olarak kabul etmeyen, İslam dininden başka dine bağlananların kurtuluşa eremeyeceklerini, ebedi olarak cehennemde kalacaklarını kabul etmeyenlerle küçük düşürölümüş, İslam'ın kudretine mağlup olmuş, hakir ve zelim kılınmış, teslim olmuş ve boyun eğmiş bir halde kendi elleriyle cizye verinceye kadar savaşın. (Kitap ehli ya müslüman olacak ya da cizye (vergi) verecek. Mecusiler de aynı hükümdedir.)

30) Allah bir olduğu, eşi, ortağı, dengi ve benzeri olmadığı, annesi, babası, çocuğu, hanımı bulunmadığı, her türlü eksik ve noksan sıfatlardan uzak, kemal sıfatlara sahip olduğu halde, Yahudiler: "Uzeyr Allah'ın oğludur." dediler. Hristiyanlar da: "Mesih Allah'ın oğludur." dediler. Bu, onların ağızlarında dolaşan delilsiz, hüccetsiz ve çirkin sözleridir ki, bundan önceki küfürlerinde bilinçli olarak ısrar eden müşriklerin "Melekler, Allah'ın kızlarıdır." şeklindeki sözlerini taklid ediyorlar. Onların kalpleri birbirine benziyor. Allah onları kahretsin, helak etsin! Bu açık delilden sonra nasıl da haktan batıla döndürülüyorlar da Allah'ın çocuğu olduğunu söylüyorlar!?

Yahudiler, hükümleriyle amel etmeyi terkettikleri için Allah Tevrat'ın içinde bulunduğu Tabut'u ortadan kaldırdı. Babil esaretinde iyi bir yazıcı olan kâhin Ezra, şifai ve kısmen yazılı levhaları topladı. Yahudiler Uzeyr için: "Bunu, ancak Allah'ın oğlu olduğu için yapabildi." dediler. Hristiyanlar da: "İsa babasız doğdu. Babasız bir çocuğun olması mümkün değildir. O halde Allah'ın oğlu olması gerekir." dediler.

31) Yahudi ve hristiyanlar, yalnızca Allah'a ibadet etmeyi bırakıp, yahudiler ahbar dedikleri din alimlerini, hristiyanlar da rahiplerini rabler edindiler. Din alimleri ve hahamları Allah'ın helâl kıldıklarının haram, haram kıldıklarının helâl kıldıklarında onlara körü körüne itaat ettiler. İşte bu itaat onları ilah ve rab edinmek anlamına gelmektedir. Hristiyanlar ayrıca Meryem oğlu Mesih'i de kendisine ibadet edilen bir rab ve ilah kabul ettiler. İsa onların kendisini ilahlaştırmalarından habersizdir. Kıyamet günü onları azarlayacaktır. Çünkü o da Allah'ın yarattığı ruhlardan bir ruhtur, Allah'ın kulu ve rasulüdür. Oysa yahudiler ve hristiyanlar rasulleri aracılığıyla, tek olan, eşi, ortağı, dengi ve benzeri olmayan bir ilaha, yani Allah'a ibadet etmekten, O'na hiçbir şeyi şirk koşturmaktan başka bir şeyle emrolunmadılar. Allah'tan başka ibadete layık ilah yoktur. Allah, bunların şirk koştukları şeylerden münezzehtir, beridir, uzaktır, son derece yücedir.

Kur'an ve sünnete aykırı hüküm veren kimse "Ben ilahım, ben rabbım. Benim hükümlerime uyun." demese bile ilahlık ve rablik taslamış olur. Her kim de bu kanunlara itaat ederse o kişiye veya kurumu ilahlaştırmış ve rableştirmiş olur.

يُرِيدُونَ أَنْ يُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ
وَيَأْتِيَ اللَّهُ بِالنَّارِ إِلَّا أَنْ يُمْرَأَهُ يَوْمَهُمْ وَلَوْ كَرِهَ
الْكَافِرُونَ — (32) هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ
رَسُولَهُ بِالْهُدَى وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظَاهِرَهُ
عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ
(33) يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن كَثِيرًا مِنْ
الْأَخْبَارِ وَالرُّهْبَانِ لَيَأْكُلُونَ أَمْوَالَ
النَّاسِ بِالْبَاطِلِ وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ
اللَّهِ وَالَّذِينَ يَكْتُمُونَ الذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ
وَلَا يُنْفِقُونَهَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَبَشِّرْهُمْ
بِعَذَابٍ أَلِيمٍ — (34) يَوْمَ يُخَمَّى عَلَيْهَا
فِي تَارٍ جَهَنَّمَ فَنُكْوَى بِهَا جِبَاهُهُمْ
وَجُنُوبُهُمْ وَظُهُورُهُمْ هَذَا مَا كُنْتُمْ
لأنفُسِكُمْ قَدْ وَفَوْا مَا كُنْتُمْ تَكْتُمُونَ
(35) إِنَّ عَذَابَ الشُّهُورِ عِنْدَ اللَّهِ أَثَنًا
عَشَرَ شَهْرًا فِي كِتَابِ اللَّهِ يَوْمَ خَلَقَ
السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ مِنْهَا أَرْبَعَةٌ حُرُمٌ
ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ فَلَا تَظْلِمُوا فِيهِمْ
أَنْفُسَكُمْ وَقَاتِلُوا الْمُشْرِكِينَ كَافَّةً
كَمَا يُقَاتِلُونَكُمْ كَافَّةً وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ
مَعَ الْمُتَّقِينَ (36)

32) Allah'ın nurunu ağızlarıyla söndürmek istiyorlar. Oysa kâfirler istemese de Allah, kendi nurunu tamam-lamaktan başkasını istemiyor.

33) Müşrikler istemese de o dini bütün dinlere üstün kılmak için rasulünü hidayetle ve hak din ile gönderen O'dur.

34) Ey iman edenler, doğrusu bilginlerden ve rahipler-den çoğu, insanların mallarını haksızlıkla yerler ve Al-lah'ın yolundan alıkoyarlar. Altını ve gümüşü biriktirip de Allah yolunda harcamayanlar... Onlara acı bir azabı müjdele.

35) Bunların üzerlerinin cehennem ateşinde kızdırılaca-ğı gün, onların, alınları, böğürleri ve sırtları bunlarla dağlanacak. *"İşte bu, kendiniz için toplayıp-sakladıklarınız! Öyleyse toplayıp-sakladıklarınızı tadın!"*

36) Gerçek şu ki, Allah katında ayların sayısı, gökleri ve yeri yarattığı günden beri Allah'ın kitabında on ikidir. Bunlardan dördü haram aylardır. İşte dosdoğru olan din budur. Öyleyse bunlarda kendinize zulmetmeyin ve onların sizlerle topluca savaşması gibi siz de müşrik-lerle topluca savaşın. Ve bilin ki Allah muttakilerle be-raberdir.

32) Müşriklerden ve Ehl-i Kitap'tan olan o kâfirler, Allah'ın nurunu, İslam nurunu ve Muhammed'in şeriatını pis ağızlarıyla, sırf cedel ve iftiraları ile söndürmeye çalışıyorlar. Halbuki o, Allah'ın, mahlukatına ışık kaynağı olarak verdiği bir nurdur. Onların bu husustaki durumu, güneşin ışığını veya ayın nurunu, ağızlarıyla üfürerek söndürmek isteyen kimsenin durumuna benzer. Bu ise, mümkün değildir. Oysa kâfirler istemese de, hoşlanmasa da Allah, nurunu tamamlamaktan, onu yüceltmek ve şanını yükseltmekten başka bir şey istemez. Nitekim Yüce Allah bu vaadini gerçekleştirdi. Bütün dünyada İslam açık ve belirgindir. Yeryüzünün doğusu da batısı da İslam'ı duydu. Doğudan batıdan yüz milyonlarca insan İslam'a bağlandı. Bir milyarı geçen bu insanlar Allah'ın ve Rasulünün tarif ettiği anlamda müslüman olurlarsa İslam yeryüzüne egemen olacaktır inşaallah. Kendilerini İslama nisbet eden bu insanların büyük bir çoğunluğu Allah'a bilerek veya bilmeyerek şirk koşuyorlar. Bugün İslam düşmanları, İslam'ı yok etmek için adından başka herşeyi kendilerine benzeyen, sırf müslümanım dedikleri, adet üzere sünnet oldukları, ara sıra namaz kılıp oruç tuttukları, yaşlı erkekleri sakal bıraktıkları, yaşlı kadınları başını örtükleri ve cenazeleri camiden kaldırıldıkları için dünyanın dört bir yanındaki insanlara dininden dönmesi, şeklen, adeten, örfe dahi İslam'a bağlı kalmaması için işkence ediyor. İslam ülkeleri denilen sözde laikliğin uygulandığı bir çok ülkelerde de müslümanlar başörtülü olarak okuyamıyor, resmi dairelerde görev alamıyor. Türban dedikleri bu başörtüsü güya çağdaşıya aykırıymış. Müslümanlar şunu unutmasınlar ki bu din Allah'ındır. Allah dinini aziz kılacaktır, kâfirler istemese de. Bu yüzden sabırla yollarına devam etmelidirler.

33) Müşrikler onun üstünlüğünü istemese de İslam dinini bütün dinlere, Muhammed'in şeriatını bütün şeriatlara üstün kılmak için rasulü Muhammed'i hidayetle ve hak din ile gönderen Allah'tır.

34) Ey Allah'ın istediği ve razı olduğu şekilde iman edip salih amel işleyenler! Doğrusu yahudi bilginlerden ve hristiyan rahiplerden bir çoğu, insanların mallarını haksızlıkla, haram ve batıl yollarla ele geçirerek yerler ve insanların İslam dinine girmelerini engelleyerek Allah'ın yolundan alıkoyarlar. Altını ve gümüşü, malları ve servetleri helâl haram demeden biriktirip de Allah'ın dinini yeryüzüne hakim kılmak için Allah yolunda zekât ve sadaka olarak harcamayanlar, ihtiyaç anında gerekli yardımı yapmayanlar... Onlara elem verici, can yakıcı, acı bir azabı müjdele. Cehennem azabından onlara haber ver. (Kenz, zekâtı verilmeyen maldır. Zekâtı verilen mal kenz değildir.)

35) Allah yolunda infak edilmeyip de biriktirilen bu mallar levha haline gelip üzerlerinin cehennem ateşinde kızdırılacağı gün, onların vücutları genişleyerek, alınları, böğürleri, yanları ve sırtları bunlarla dağlanacak. Susturmak ve azarlamak için onlara şöyle denir: *"İşte bu, kendiniz için toplayıp-sakladıklarınız, yığıp biriktirdikleriniz! Öyleyse Allah yolunda infak etmeyerek toplayıp-sakladıklarınızı, yığıp biriktirdikleriniz malların vebalini tadın!"* Allah yolunda infak edilmeyen, zekâtı ve sadakası verilmeyen bu mallar, kızgın ateşten levhalara getirildikten sonra, miktarı elli bin sene olan bir günde sahibinin alınına, yanlarına ve sırtlarına yapıştılır. Bu dağlama, kullar arasında hüküm verilineceye kadar devam eder. Sonra o şahsa cennete veya cehenneme giden yol gösterilir.

36) Gerçek şu ki, Allah katında, O'nun şeriatında ve hükmünde muteber olan ayların sayısı, ayın menzillerine göre on ikidir. Bu hususta muteber olan kameri aylardır. Çünkü şer'i hükümler kameri aylara göre ayarlanır. Gökleri ve yeri yarattığı günden beri Allah'ın kitabı olan Levh-i Mahfuz'da da bu ayların sayısı on ikidir. Allah böyle takdir etmiştir. Bunlardan dördü haram aylardır. Bunlar Zilkade, Zilhicce, Muharrem ve Receb aylarıdır. Bu aylara hürmet ve saygı gösterildiği için "Haram" denilmiştir. Bu aylarda itaatlar kat kat yapılır. Bu aylarda savaş haramdır. İşte dosdoğru olan din, şeriat ve hesap budur. Öyleyse bu haram aylarda, onların hürmetini ihlal etmek ve Allah'ın haram kıldığı masiyet ve günahları işlemekte kendinize zulmetmeyin ve müşriklerin sizlerle topluca savaşması gibi siz de gruplara ayrılmadan müşriklerle topluca savaşın. Ve bilin ki Allah Allah'a karşı sorumluluğunun bilincinde olup, O'nun emirlerini yerine getirip yasaklarından kaçınarak suretiyle Allah'ın azabından korkup sakınanlarla beraberdir. (İslam egemen oluncu yasak hükmü kalkmıştır.)

إِنَّمَا النَّسِيءُ زِيَادَةٌ فِي الْكُفْرِ يُصَلِّ
بِهِ- الَّذِينَ- كَفَرُوا يُحِلُّونَهُ- عَامًا
وَيَحَرِّمُونَهُ- عَامًا لِيُؤَاطِلُوا عِدَّةَ- مَا
حَرَّمَ- اللَّهُ- فَيُحِلُّوا مَا حَرَّمَ- اللَّهُ- رَبَّنَ-
لَهُمْ- سُوءُ أَعْمَالِهِمْ- وَاللَّهُ- لَا يَهْدِي
الْقَوْمَ- الْكَافِرِينَ- (37) يَأْتِيهَا الَّذِينَ-
آمَنُوا مَّا لَكُمْ إِذَا قِيلَ لَكُمْ إِنْفِرُوا فِي
سَبِيلِ اللَّهِ- أَتَأْقِلُونَ- إِلَى الْأَرْضِ-
أَرْضَيْتُمْ بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا مِنَ الْآخِرَةِ قَمًا
مَتَاعَ- الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فِي الْآخِرَةِ- إِلَّا
قَلِيلٌ- (38) إِلَّا تَنْفِرُوا يُعَذِّبْكُمْ- عَذَابًا
أَلِيمًا وَيَسْتَبْدِلْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ- وَلَا
تَصُرُّوهُ- شَيْئًا وَاللَّهُ- عَلَى كُلِّ شَيْءٍ-
قَدِيرٌ (39) إِلَّا تَنْصُرُوهُ فَقَدْ نَصَرَهُ
اللَّهُ- إِذْ أَخْرَجَهُ- الَّذِينَ- كَفَرُوا ثَانِيًا-
أُنْتِنَ- إِذْ هُمَا فِي الْغَارِ إِذْ يَقُولُ-
لِصَاحِبِهِ لَا تَحْزَنْ إِنَّ اللَّهَ مَعَنَا فَأَنْزَلَ
اللَّهُ- سَكِينَتَهُ عَلَيْهِ- وَأَيَّدَهُ- بِجُنُودٍ لَمْ-
تَرَوْهَا وَجَعَلَ- كَلِمَةً- الَّذِينَ- كَفَرُوا
السَّفْلَى وَكَلِمَةً اللَّهُ هِيَ الْعُلْيَا وَاللَّهُ
عَزِيزٌ حَكِيمٌ (40)

37) Müşriklerin yaptıkları gibi bir ayın hürmetini bir başka aya ertilemek (nesi' inancı) ancak küfürde, inkârda bir aşırılıktır. Çünkü böyle davranış, Allah'ın helâl kıldığını haram kılmak, haram kıldığını helâl kılmaktır. Bu da, onların inkârlarına ilave edilmiş başka bir inkârdır. Bu yüzden Allah küfürlerinde bilinçli olarak ısrar edenleri sapıklık üstüne sapıklığa düşürür. Allah'ın haram kıldığını sayı bakımından uymak için, onu bir yıl helâl, bir yıl haram kılıyorlar. Böylelikle Allah'ın haram kıldığını helâl kılmış oluyorlar. Yaptıklarının kötülüğü kendilerine çekici, süslü ve güzel gösterilmiştir. Allah, kâfirler topluluğunu asla hidayete erdirmez.

Araplar savaşçı ve yağmacı idiler. Haram aylarda savaşmak onlara haram kılınmıştı. Savaşırken haram ayı gelince, savaşı bırakmak onlara zor geliyordu. O ayda savaşmayı kabul ediyorlar, onun yerine bir başka ayı haram ayı sayıyorlardı. Sanki onlar bir ayın hürmetini başka bir ay için borç alıyorlardı. Bazen de Muharrem ayını helâl sayıyorlar, fakat bir yılda dört haram ayın tamamlanması için sefer ayını haram sayıyorlardı.

38) Ey Allah'ın istediği ve razı olduğu şekilde iman edip salih amel işleyenler! Size ne oldu ki: "Allah düşmanlarına karşı cihat için Allah yolunda topluca Tebuk Gazasına çıkın!" denildiği zaman ağırlaşmış yere çakıldınız? Evlerinizde ve memleketlerinizde kalmaya razı olup, cihada çıkma hususunda ağır davrandınız. Dünya ve onun şehvetlerine meylettiniz de seferin zorluğunu ve yorgunluğunu istemediniz. Ahiretin nimetleri ve ebedi sevaplarına karşılık geçici dünya nimetleri ve fani metainı mı razı oldunuz? Fakat dünya hayatının faydası ahirete göre pek azdır. Dünya nimetlerinden faydalanmak, ahiretin yanında çok değersiz, kıymetsiz ve az bir şeydir.

Bu ayetler Tebuk seferi hakkında nazil olmuştur. Rasulullah (s.a.v.) Roma kralı Herakliyyus'un ordusunu toplayıp kendisiyle savaşmak üzere yola çıktığını haber aldı. Bunun üzerine Rasulullah (s.a.v.) genel seferberlik ilan etti. Mevsim yaz idi. Kuvurucu bir sıcaklık, kuraklık ve açlık hüküm sürüyordu. Tarih hicretin 9. yılının Şevval ayını gösteriyordu. Bu sefere çetin sefer adı da verildi.

39) Eğer Rasulullahla birlikte topluca cihada çıkmazsanız Allah sizi can yakıcı, elem ve acı verici bir azapla azaplandırır. Dünyada sizi düşman istilasına uğrattır, üzerinize yağmur yağdırmaz, ahirette de can yakıcı ateş ile yakar. Allah sizi yok eder, yerinize sizden daha hayırlı başka bir kavmi getirir. Onlar Allah'ın rasulünün davetine daha süratle icabet eder ve ona daha çok itaat ederler. Siz cihattan geri kalmakla Allah'a hiçbir zarar veremezsiniz. Çünkü O'nun alemlere ihtiyacı yoktur. Şüphesiz Allah herşeye gücü yetendir. Hiçbir şey O'nu aciz bırakamaz. Siz olmasanız bile O, düşmanları yener.

40) Eğer siz Allah'ın rasulüne yardım etmezseniz, bilin ki Allah onun yardımcısı ve koruyucusudur. Hani küfürlerinde bilinçli olarak ısrar eden Mekke müşrikleri, seçtikleri her kabileden bir genç ile onu öldürmek istediğinde o da yatağına Ali'yi koyarak geceleyin Ebubekir ile Medine'ye doğru yola çıkmıştı. Kureyşliler suikast için eve geldiklerinde yatakta Ali'yi görünce Rasulullah'ı aradılar, her yere bulunması için haber saldılar, amansız bir takip başlattılar. O zaman Rasulullah ve Ebubekir Sevr mağarasındaydılar. Ebubekir, kâfirlerin yaklaşmakta olduklarını görünce Rasulullah'a zarar geleceğinden korktu. "Şayet biri ayaklarının dibine baksa bizi görecektir ya Rasulallah!" diyordu. Rasulullah sakin ve kendinden emin bir şekilde ona: "Ey Ebubekir! Tasalanma, üzülme, kederlenme. Hiç şüphe yok ki Allah bizimle beraberdir. Bize her zaman yardım ettiği gibi mutlaka burada da yardım edecektir." diyordu. Böylece Allah ona sekineti, huzur ve güvenlik duygusunu indirmişti. Onu sizin göremediğiniz ordularla, meleklerle desteklemişti. Gerçekten de Allah Rasulullah'ı ve Ebubekir'i korudu. Müşrikler mağaraya kadar geldikleri halde Allah'ın yardımıyla Rasulullah'ı ve Ebubekir'i göremediler. Allah, küfürlerinde bilinçli olarak ısrar edenlerin sözünü de alçaltmıştı, adı, hakir ve zelif kılmıştı. Allah'ın kelimesi, tevhid, lailah illallah ise, o, en yüce olan, galip ve üstün gelen odur. Allah, onunla müslümanları aziz kıldı, şirki ve müşrikleri ise zelif kıldı. Şüphesiz Allah, galip ve güçlü olan, yenen, asla yenilmeyen, hüküm ve hikmet sahibi olan, herşeyi yerli yerinde yapandır.

37) Ertelemek ancak küfürde bir artıştır. Küfürlerinde bilinçli olarak ısrar edenler bununla şaşırtılıp-saptırılır. Allah'ın haram kıldığını sayı bakımından uymak için, onu bir yıl helâl, bir yıl haram kılıyorlar. Böylelikle Allah'ın haram kıldığını helâl kılmış oluyorlar. Yaptıkları-rının kötülüğü kendilerine çekici ve süslü gösterilmiştir. Allah, kâfirler topluluğunu asla hidayete erdirmez.

38) Ey iman edenler! Size ne oldu ki: "Allah yolunda topluca savaşa çıkın!" denildiği zaman ağırlaşmış yere çakıldınız? Ahirete karşılık dünya hayatına mı razı ol-dunuz? Fakat dünya hayatının faydası ahirete göre pek azdır.

39) Eğer topluca cihada çıkmazsanız Allah sizi can ya-kıcı bir azapla azaplandırır. Yerinize başka bir kavmi getirir ve siz O'na hiçbir zarar veremezsiniz. Şüphesiz Allah herşeye gücü yetendir.

40) Eğer siz ona yardım etmezseniz, Allah ona yardım etmiştir. Hani küfürlerinde bilinçli olarak ısrar edenler onu çıkardıklarında o, ikinin ikincisinden ibaretti. O za-man onlar mağaradaydılar. O vakit arkadaşına: "Tasa-lanma, hiç şüphe yok ki Allah bizimle beraberdir." Di-yordu. Böylece Allah ona huzur ve güvenlik duygusunu indirmişti. Onu sizin göremediğiniz ordularla des-teklemiş, küfürlerinde bilinçli olarak ısrar edenlerin sö-zünü alçaltmıştı. Allah'ın kelimesi ise, o, en yüce olan-dır. Şüphesiz Allah Aziz'dir, Hakîm'dir.

اِنْفِرُوا خِفَافًا وَثِقَالًا وَجَاهِدُوا
 بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ
 ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ (41)
 لَوْ كَانَ عَرَصًا قَرِيبًا وَسَفَرًا قَاصِدًا
 لَاتَّبَعُوكَ وَلَكِنْ بَعَدَتْ عَلَيْهِمُ السَّعَةُ
 وَتَبَخَّلْتُمْ بِأَلْفِهِمْ لَوْ اسْتَطَعْنَا لَخَرَجْنَا
 مَعَكُمْ يُهْلِكُونَ أَنْفُسَهُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ
 إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ (42) عَفَا اللَّهُ عَنْكَ لِمَ
 أَذْنَتْ لَهُمْ حَبَىٰ يَسِيرًا لَكَ الَّذِينَ
 صَدَقُوا وَتَعْلَمُ الْكَافِرِينَ (43) لَا
 يَسْتَأْذِنُكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ
 الْآخِرِ أَنْ يُجَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ
 وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالْمُتَّقِينَ (44) إِنَّمَا
 يَسْتَأْذِنُكَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ
 وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَارْتَابَتْ قُلُوبُهُمْ فَهُمْ
 فِي رَبِّهِمْ يَتَرَدَّدُونَ (45) وَلَوْ أَرَادُوا
 الْخُرُوجَ لَأَعَدُّوا لَهُ عُدَّةً وَلَكِنْ كَرِهَ
 اللَّهُ إِنِّيَعَانَهُمْ فَتَبَطَّهْمُ وَقِيلَ أَفْعَدُّوا
 مَعَ الْقَاعِدِينَ (46) لَوْ خَرَجُوا فِيكُمْ
 مَا رَاؤُوكُمْ إِلَّا خَبَالًا وَلَا تُصْعِقُوا خِلَالَكُمْ
 يَبْغُوكُمْ الْفِتْنَةَ وَفِيكُمْ سَمَآءُونَ لَهُمْ
 وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ (47)

41) Ağırlıklı ve ağırlıksız olarak savaşa çıkın ve Allah yolunda mallarınızla ve canlarınızla cihad edin. Eğer bilerseniz, bu sizin için daha hayırlıdır.

42) Eğer yakın bir menfaat, orta yollu bir sefer olsaydı, onlar mutlaka seni izlerlerdi. Fakat bu kadar uzun bir mesafeyi katetmek onlara ağır geldi. “*Gücümüz yetseydi muhakkak seninle birlikte çıkardık.*” diye Allah adına yemin edeceklerdir. Kendilerini helaka sürüklüyorlar. Onların muhakkak yalancı olduklarını Allah biliyor.

43) Allah seni affetsin; doğru söyleyenler sana açıkça belli oluncaya ve yalancıları da öğreninceye kadar niçin onlara izin verdin?

44) Allah’a ve ahiret gününe iman edenler mallarıyla ve canlarıyla cihad etmekten senden izin istemezler. Şüphesiz Allah muttakileri en iyi bilendir.

45) Senden, yalnızca Allah’a ve ahiret gününe iman et-meyen, kalpleri şüpheye düşüp de kendileri şüpheleri-nin içinde bocalayıp duran kimseler izin isterler.

46) Eğer çıkmak isteselerdi elbette bunun için bir hazırlık yaparlardı. Ancak Allah, gönderilmelerini çirkin gördü de ayaklarını doladı ve: “*Oturunlarla beraber oturun.*” denildi.

47) Sizinle birlikte çıksalardı sizde şer ve fesadı artır-maktan başka bir şey yapmazlar ve aranızda mutlaka fit-ne sokmak üzere içinizde çaba yürütürlerdi. İçinizde onlara haber taşıyanlar vardır. Allah zulmedenleri bilir.

41) Ey mü'minler topluluğu! Ağırlıklı ve ağırlıksız olarak, hafif ve ağır, yoksul ve zengin, gönüllü ve gönülsüz, genç ve yaşlı, yaya ve süvari, her türlü ahval ve şeraitte, kolaylık ve zorluk anlarında savaşa çıkın ve Allah'ın dinini yeryüzüne hakim kılmak için Allah yolunda mallarınızla ve canlarınızla cihad edin. Eğer bilerseniz, bu sefer ve cihad, yere çakılıp orada kalmaktan ve dünya metaından az bir şeye razı olmaktan sizin için daha hayırlıdır. Ebu Hayyan şöyle der: “Dünyada hayırlılık düşmana galip gelmek ve yeryüzüne varis olmakla olur. Ahirette ise, büyük sevaba ve Allah'ın rızasına nail olmakla olur.”

42) Ey Muhammed! Tebuk seferinden geri kalanlar, eğer çağrıldıkları şey hemen kolayca elde edilir bir ganimet, gidecekleri sefer de uzak olmayan orta yollu bir sefer olsaydı, onlar Allah rızası için değil de ganimet arzusuyla mutlaka seninle beraber çıkarlardı. Fakat bu kadar uzun bir mesafeyi katetmek onlara ağır ve yorucu geldi. Kalplerinde nifak bulunmasından dolayı, sefere çıkmamak için yalan mazeret ileri sürdüler. “*Eğer maddi imkanımız veya bedeni kuvvetimiz olsaydı mutlaka sizinle birlikte cihada çıkardık, geri kalmazdık.*” diye Allah adına yemin edeceklerdir. Yalan yere Allah adına yemin ederek kendilerini helaka sürüklüyorlar. Onların muhakkak yalancı olduklarını Allah elbette biliyor. Çünkü onların çıkmaya takatleri vardı, fakat çıkmadılar.

43) Ey Muhammed! Allah seni affetsin, sorumlu tutmasın, kusurlarını bağışlasın; gerçekten özür sahibi olup doğru söyleyenler sana açıkça belli oluncaya ve yalancıları da öğreninceye kadar niçin o münafıklara kuru bir mazeret ileri sürmekle seninle birlikte Tebuk savaşına gitmeyip geride kalma hususunda hemen izin verdin? Onları kendi hallerine bıraksaydın da herşey açıkça ortaya çıksaydı. Bu kadar iyi niyetli, hüsnü zan sahibi olma, olayları tetkik et.

44) Ey Muhammed! Allah'a ve ahiret gününe Allah'ın istediği ve razı olduğu şekilde iman edip salih amel işleyenler, Allah yolunda mallarıyla ve canlarıyla cihad etmekten geri kalmak için senden izin istemezler. Bilakis bütün imkanlarını kullanarak cihada gitmek için mücadele ederler. Çünkü onlar cihadın ne kadar faziletli bir amel olduğunu çok iyi bilirler. Şüphesiz Allah, Allah'a karşı sorumluluğunun bilincinde olup, O'nun emirlerini yerine getirip yasaklarından kaçınmak suretiyle Allah'ın azabından sakınanları en iyi bilendir.

45) Ey Muhammed! Senden, yalnızca Allah'a ve ahiret gününe gerçek manada iman etmeyen, kalplerine iman henüz yerleşmemiş olan, kalpleri Allah yolunda cihad edip de şehid olanlara cennette vereceği sevap ve gazilere vereceği zafer ve ganimet hususunda şüpheye düşüp de kendileri şüphelerinin içinde şaşkın şaşkın bocalayıp duran, ne yapacağını bilmeyen kimseler izin isterler.

46) Ey Muhammed! Eğer o münafıklar seninle birlikte Tebuk savaşına çıkmak isteselerdi, bu konuda samimi olsalardı elbette silah ve erzak hazırlığı yaparlardı. Onların hiçbir hazırlık yapmaması, seferden kendi istekleriyle geri kalmak istediklerinin delilidir. Ancak Allah, onların seninle birlikte sefere çıkmalarını hoş görmedi de ayaklarını doladı, azimlerini kırdı ve kalplerine tembellik verdi. Çünkü onlar fitneci oldukları için müslümanların azimlerini kırmak isteyeceklerdi. Evlerinde oturmayı cihada tercih etmelerinden dolayı onlara: “*Oturunlarla, savaştan geri kalan kadın, yaşlı, çocuk ve özürliileri beraber oturun.*” denildi.

47) Ey Muhammed! Onların sizinle birlikte sefere çıkmamasında hayır vardır. Eğer sizinle birlikte Tebuk seferine çıksalardı sizde şer ve fesadı artırmaktan başka bir şey yapmazlar ve aranızda mutlaka fitne sokmak ve fesat çıkarmak üzere içinizde çaba yürütürlerdi. Maneviyat bozucu sözlerle içinizde uğraşırlardı. Birliğinizi parçalar, aranızda düşmanlık tohumlarını serperlerdi. İçinizde onlara haber taşıyanlar, onların söylediklerine itibar eden zayıf karakterli kimseler vardır. Bunlar fitnenin odağı haline gelirler. Allah zulmedenleri, dinini geçersiz kılmak ve dostlarını hezimete uğratmak için çaba yürütenleri, onların içlerini ve dışlarını kuşatan bir ilimle bilir. Herkese yaptıklarının karşılığını zerre miktarı haksızlık etmeksizin verecektir.

لَقَدْ ابْتِغَوْا الْفِتْنَةَ مِنْ قَبْلُ وَقَلَّبُوا لَكَ الْأُمُورَ حَتَّى جَاءَ الْحَقُّ وَظَهَرَ أَمْرُ اللَّهِ وَهُمْ كَارِهُونَ (48) وَمِنْهُمْ مَنْ يَقُولُ ائْذَنْ لِي وَلَا تَفْتِنِّي أَلَا فِي الْفِتْنَةِ سَقَطُوا وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَمُحِيطَةٌ بِالْكَافِرِينَ (49) إِنَّ تُصِيبَكَ حَسَنَةٌ تَسُؤْهُمْ وَإِنْ تُصِيبَكَ مُصِيبَةٌ يَقُولُوا قَدْ أَخَذْنَا أَمْرَنَا مِنْ قَبْلُ وَيَتَوَلَّوْا وَهُمْ قَرَحُونَ (50) قُلْ لَنْ يُصِيبَنَا إِلَّا مَا كَتَبَ اللَّهُ لَنَا هُوَ مَوْلَانَا وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ (51) قُلْ هَلْ تَرَبَّصُونَ بِنَا إِلَّا إِجْدَى الْحُسَيْنِ وَنَحْنُ نَتَرَبَّصُ بِكُمْ أَنْ يُصِيبَكُمْ اللَّهُ بِعَذَابٍ مِنْ عِنْدِهِ أَوْ يَأْتِيَنَا قَتَرٌ بَصُورًا إِنَّا مَعَكُمْ مُتَرَبِّصُونَ (52) قُلْ أَنْفِقُوا طَوْعًا أَوْ كَرْهًا لَنْ يُتَقَبَلَ مِنْكُمْ إِنِّكُمْ كُنْتُمْ قَوْمًا فَاسِقِينَ (53) وَمَا مَنَعَهُمْ أَنْ تُقَبَّلَ مِنْهُمْ تَفَقَّاهُمْ إِلَّا أَنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَبِرَسُولِهِ وَلَا يَأْتُونَ الصَّلَاةَ إِلَّا وَهُمْ كَسَالَى وَلَا يُنْفِقُونَ إِلَّا وَهُمْ كَارِهُونَ (54)

48) Andolsun ki onlar bundan önce de fitne aramışlar, sana karşı da bir takım işler çevirmişlerdi. Nihayet hak geldi ve onlar istemedikleri halde Allah'ın emri üstün geldi.

49) Onlardan bir kısmı: "Bana izin ver, beni fitneye düşürme!" derler. Bilin ki onlar zaten fitnenin ortasına düşmüşlerdir. Hiç şüphesiz cehennem, kâfirleri mutlaka çepeçevre kuşatıcıdır.

50) Sana iyilik isabet ederse, bu onları fenalaştırır, bir musibet isabet edince ise: "Biz önceden tedbirimizi al-mıştık." derler ve sevinç içerisinde dönüp giderler.

51) De ki: "Allah'ın bizim için yazdığından başkası as-la bize isabet etmez. O, bizim mevlamızdır. Onun için mü'minler yalnızca Allah'a tevekkül etmelidirler."

52) De ki: "Bizim için iki güzellikten birinin dışında başkasını mı bekliyorsunuz? Oysa biz de, Allah'ın ya kendi katından veya bizim elimizle size bir azap dokunduracağını bekliyoruz. Öyleyse siz bekleyedurun; muhakkak biz de sizinle beraber bekleyenleriz."

53) De ki: "İsteyerek veya istemeyerek infak edin; sizden asla kabul olunmayacaktır. Çünkü siz bir fasıklar topluluğu oldunuz."

54) İnfak ettiklerinin kendilerinden kabulünü engelle-yen şey, Allah'ı ve rasulünü tanınamaları, namaza an-cak isteksizce gelmeleri ve hoşlarına gitmiyorken infak etmeleridir.

48) Ey Muhammed! Andolsun ki bu münafıklar Tebuk seferinden önce, Medine'ye geldiğin günden beri arkadaşlarını dağıtmak ve durumunu bozmak suretiyle fitne aramışlar, sana kötülük yapmak istemişlerdi. Nitekim münafıkların başı Abdullah b. Ubeyy b. Selül, Uhud gününde arkadaşları ile birlikte ayrılıp gitmişti. Onlar sana karşı da bir takım işler çevirmişlerdi. Senin sana karşı da bir takım işler çevirmişlerdi. Senin için hileler düşünmüş, tuzaklar kurmuşlar ve dinini yok etmek için görüş teatisinde bulunmuşlardı. Nihayet Allah'ın yardımı geldi ve onun dini diğer dinlere üstün ve galip geldi. Halbuki onlar münafık oldukları için bunu istemiyorlardı. Kâfirler istemese de Allah nurunu tamamlayacaktır.

49) O münafıklardan Cedd b. Kays şöyle dedi: "Ya Rasulallah! Bana cihada gitmemek için izin ver, çünkü ben Rum kızlarını görünce dayanmam, zina edebilirim. Savaşa çıkmayı bana emretmekle beni kadınlardan dolayı fitneye düşürme!" Bilin ki onlar sudan bahanelerle seferden kaçmakla zaten fitnenin ortasına düşmüşlerdir. Hatta daha da büyüğüne düşmüşlerdir. Bu da cihaddan geri kalma, şirk, küfür ve nifakların ortaya çıkış fitnesidir. Onlar için cehennemden kaçış yoktur. Hiç şüphesiz cehennem, kâfirleri mutlaka her taraftan, bileziğin bileği kuşattığı gibi çepeçevre kuşatmıştır.

50) Ey Muhammed! Bazı savaşlarda, ister zafer ister ganimet olsun, sana bir iyilik isabet ederse, gelirse, bu onları fenalaştırır, üzer. Yok eğer sana bir musibet veya sıkıntı veya bir yenilgi ve hoş gitmeyen bir şey isabet edince, gelince ise: "Şüphesiz biz başımıza bela gelmeden önce ihtiyatlı davrandık, tedbir aldık ve gözümüzü açtık da savaşa çıkmadık." derler ve sevinç içerisinde, böbürlenerek toplantılarından dağılıp giderler.

51) Ey Muhammed! De ki: "Allah'ın bizim için yazdığından ve takdir ettiğinden başkası, ne hayır ne şer, ne korku, ne ümit, ne sıkıntı ne de bolluk asla bize isabet etmez, gelmez. O, bizim mevlamızdır, yardımcımız ve koruyucumuzdur. Onun için mü'minler yalnızca Allah'a tevekkül etmelidirler. Meşru olan tüm tedbirleri aldıktan sonra yalnızca O'na güvenip dayanmalıdırlar. O'na sığınmalıdırlar."

52) Ey Muhammed! De ki: "Ey münafıklar topluluğu! Siz sadece başımıza iki güzel sonuçtan birinin ya zafer veya şehitliğin gelmesini bekliyorsunuz. Bunların her ikisi de güzeldir. Biz ise sizin için iki korkunç sonucun en kötüsünü bekliyoruz. Ya katından kökünüzü kesecek bir azap ile sizi helak etmesini veya bizim elimizle sizi öldürmesini bekliyoruz. Öyleyse siz bizim başımıza gelecek olanı bekleyedurun; muhakkak biz de sizinle beraber sizin başınıza gelenleri bekleyenleriz."

53) Ey Muhammed! De ki: "Ey münafıklar topluluğu! İsteyerek veya istemeyerek, gönüllü veya gönülsüz olarak infak edin; sizden asla kabul olunmayacaktır. Çünkü siz Allah'a itaatten ayrılan, inatçı, kibirli bir fasıklar topluluğu oldunuz." Allah, ancak iman sahiplerinin amelini kabul eder. Şirk, küfür ve nifak ehlinin amellerini kabul etmez. Onların işledikleri salih amelleri sadece ahiretteki azaplarının hafiflemesine faydası olacaktır. Cehennemin en alt tabakasını münafıklar en üst tabakasını da günahlarından dolayı geçici olarak cehennemde yanacak günahkâr mü'minler oluşturmaktadır. Kâfirlerin azabı en hafif olanı Rasulullah'a (s.a.v.) yaptıkları iyilikler sebebiyle Allah'ın izni, Rasulullah'ın (s.a.v.) şefaatiyle topuklarına varan bir ateşin içerisinde olup beyni kaynayacak olan Ebu Talib'tir. Diğer insanlar da şirk, küfür ve isyanlarının şiddetine göre değişik derecelerde azaba uğrayacaktır. Allah adildir, kimseye zulmetmez. Azılı İslam düşmanları ile İslam düşmanı olmayan sıradan kâfiri aynı azaba uğratmaz.

54) O münafıkların yaptıkları harcamaların kabul edilmesini engelleyen şey, Allah'ı ve rasulünü tanınamaları, inkâr etmeleri, namaza ancak isteksizce, tembel tembel gelmeleri ve mallarını istemeyerek, gönülsüzce harcamalarıdır. Çünkü onlar bunlarla ne sevap bekliyorlar, ne de azaptan korkuyorlar. Namaz bedeni ibadetlerin en şerefli, zekât ta mali işlerin en iyisi olduğu için, Allah burada bu iki yüce ameli zikretmiştir. Ayrıca bu amellerin yapılp yapılmadığı daha çok belli olur. Kur'an'da bir çok yerde namaz ve zekât bir arada zikredilmiştir.

قَلَّا تُعْجِزُكَ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ بِهَا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَتَرْهَقَ أَنْفُسُهُمْ وَهُمْ كَافِرُونَ (55) وَيَخْلِفُونَ بِاللَّهِ إِنْهُمْ لَمِنْكُمْ وَمَا هُمْ مِنْكُمْ وَلَكِنَّهُمْ قَوْمٌ يَفْرَقُونَ (56) لَوْ يَجِدُونَ مَلَجًا أَوْ مَغَارَاتٍ أَوْ مُدْخَلًا لَوَلَّوْا إِلَيْهِ وَهُمْ يَجْمَحُونَ (57) وَمِنْهُمْ مَن يَلْمِزُكَ فِي الصَّدَقَاتِ فَإِنْ أُعْطُوا مِنْهَا رَضُوا وَإِنْ لَمْ يُعْطُوا مِنْهَا إِذَا هُمْ يَسْتَحْضُونَ (58) وَلَوْ أَنَّهُمْ رَضُوا مَا آتَاهُمُ اللَّهُ وَفَّيْهُمْ سَوْلَهُ وَقَالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ سَيُؤْتِينَا اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَرَسُولُهُ إِنَّا إِلَى اللَّهِ رَاغِبُونَ (59) إِنَّمَا الصَّدَقَاتُ لِلْفُقَرَاءِ وَالْمَسْكِينِ وَالْعَامِلِينَ عَلَيْهَا وَالْمَوْلَقَةِ قُلُوبُهُمْ وَفِي الرِّقَابِ وَالْغَارِمِينَ وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ وَابْنِ السَّبِيلِ قَرِيبَةً مِنْ اللَّهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ (60) وَمِنْهُمْ الَّذِينَ يُؤْذُونَ النَّبِيَّ وَيَقُولُونَ هُوَ أُذُنٌ قُلْ أُذُنٌ خَيْرٌ لَّكُمْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَيُؤْمِنُ لِلْمُؤْمِنِينَ وَرَحْمَةٌ لِلَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ رَسُولَ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ (61)

55) Şu halde onların malları ve çocukları seni imren-dirmesin. Doğrusu Allah, bunlar yüzünden dünya haya-tında onları azaba uğratmayı ve canlarının, kâfirler ola-rak, güçlükle çıkmasını ister.

56) Gerçekten sizden olduklarına dair Allah adına ye-min ederler. Oysa onlar sizden değildirler. Ancak onlar korkak bir topluluktur.

57) Eğer sığınacak bir yer yahut mağaralar veya soku-lacak bir delik bulsalardı serkeş bir at gibi süratle o ta-rafa yönelirlerdi.

58) Onlardan sadakalar konusunda seni yadırgayacak-lar vardır. Ondan kendilerine verilirse hoşlanırlar, ken-dilerine verilmediği zaman bu sefer gazablanırlar.

59) Keşke onlar Allah'ın ve Rasulünün kendilerine ver-diğine razı olsalardı da: "Bize Allah yeter; Allah pek yakında bize fazlından verecek, rasulü de. Biz ancak Allah'tan umarız." deselerdi!...

60) Sadakalar, -Allah'tan bir farz olarak- yalnızca fa-kirler, yoksullar, onu toplamakla görevlendirilenler, kalpleri ısındırılmak istenenler, köleler, borçlular, Allah yolunda ve yolda kalmış içindir. Şüphesiz Allah Alim'-dir, Hakîm'dir.

61) İçlerinden nebiyi incitenler ve: "O bir kulaktır." diyenler vardır. De ki: "O sizin için bir hayır kulağıdır. Allah'a iman eder, mü'minlere inanıp-güvenir ve sizden iman edenler için bir rahmettir. Allah'ın rasulüne eziyet edenler... Onlar için acı bir azap vardır."

55) Ey insan! Şu halde onların malları ve çocuklarının çokluğu, güzelliği seni imrendirmesin, fitneye düşürmesin. Onlar görünüşte bir nimet, hakikatte ise azaptır. Ancak Allah onları dünyada cezalandırmak için, onlar farkına varmadan azaplarını artırmak istemektedir. Onların dünyadaki azapları, mallar için gördükleri bela ve musibetlerdir. Onlar ahireti düşünmeyi bırakıp dünya ziyneti ile faydalanmakla meşgul iken kâfir olarak ölürlər. Böylece ahiretteki azapları da şiddetlenir.

56) Onlar, gerçekten sizin gibi mü'min olduklarına dair Allah adına yemin ederler. Oysa kalpleri inkâr ettiği için onlar mü'min değildirler. Ancak onlar, müşrikleri öldürdüğünüz gibi, kendilerini öldürmenizden korkuyorlar. Dolayısıyla gerçek durumlarını gizleyerek müslüman olduklarını açıklıyor ve bunu yalan yeminlerle destekliyorlar.

57) Eğer onlar sığınacak bir kale yahut gizlenebilecekleri mağaralar veya dar da olsa sokulabilecekleri bir delik bulsalardı mutlaka serkeş bir at gibi süratle o tarafa yönelirlerdi. Bu yüzden münafıkların sözlerine ve yeminlerine aldanmayın.

58) Ey Muhammed! Münafıklardan sadakaların, ganimet mallarının taksimi konusunda seni yadırgayacaklar vardır. O sadakalardan kendilerine verilirse hoşlanırlar, hiç bir eleştiri getirmezler, bilakis yağcılık yaparlar. Sadakalardan kendilerine verilmediği veya az verildiği zaman bu sefer gazablanırlar, kızarlar, ayıplarlar, aleyhte propaganda yaparlar, adaletli davranmadığını söylerler.

Bu olay Rasûlullah'ın Huneyn ganimetlerinin dağıtımını esnasında gerçekleşmiştir. Münafıklardan Zulhuveysıra ganimetlerin dağıtılma şekline itiraz etmiştir. Rasûlullah'ı adaletsizlikle suçlamıştır.

59) Ey Muhammed! Seni ayıplayan o kimseler keşke Allah'ın ve Rasulünün kendilerine verdiği sadakalara, ganimetlere razı olsalar, az da olsa bu taksime kanaat etselerdi bu onlar için daha iyi olurdu. Ayrıca: "Bize Allah'ın lütuf ve ihsanı yeter; Allah pek yakında bize fazlından rızık olarak, başka bir sadaka veya ganimet verecek, rasulü de verecektir. Biz ihtiyaçlarımızı ancak Allah'tan umarız. Biz Allah'a itaat etmeye, O'nun lütuf ve ihsanına elbette istekliyiz." deselerdi kendileri için daha iyi olurdu.

Ebussuûd şöyle der: Ayette "Allah'ın ve Rasulünün verdiği" denilerek Allah lafzının zikredilmesi ta'zim ifade eder ve Rasûlullah'ın yaptıklarının, Allah'ın emriyle olduğuna dikkat çeker."

60) Sadakalar, zekâtlar -Allah'tan sınırları çizilmiş bir farz olarak- yalnızca yaşayacak kadar malı olan fakirler, hiçbir şeyi olmayan yoksullar, zekâtı toplamakla görevlendirilen memurlar, kalpleri İslâm'a ısındırılmak istenen kimseler, kölelikten kurtulmak isteyen köleler, ağır bir yük altında ezilen borçlular, Allah yolunda cihad eden kimseler, vakıf, dernek, kurumlar ve yolda kalmış yolcular içindir. Bu sekiz sınıfın dışında bir kimseye zekât vermek caiz değildir. Şüphesiz Allah gizli açık herşeyi en iyi bilen, hüküm ve hikmet sahibi olan, her şeyi yerli yerinde yapandır.

Zekât arınmak demektir. Zekâtı verilen mal kirden arınmıştır. Zekâtı verilmeyen mal sahibinin diğer mallarını da kirlendir, bereketi giderir, ahiret gününde sahibinin alınları, yanları ve sırtları kızdırılan o mal ile dağlanır. Müslüman olmayan kimseye zekât verilmez, sadaka verilebilir. Kişinin bakmakla yükümlü olduğu birinci dereceden yakınlarla zekât verilmez. Allah'ın dinini hakim kılmak için çalışan kimselere, kurum ve kuruluşlara zekât verilir. Ebubekir (r.a.) zekâtı vermeyen bir topluluğa, namaz ile zekâtın arasını ayırdığı, İslâm toplumuna isyan ettiği için savaş açmıştır. Onların te'vilini ciddiye almamıştır.

61) Münafıklardan söz ve davranışları ile Allah'ın nebisi Muhammed'i incitenler ve: "O, işittiği her haberi doğrulayan bir kulaktır." diyerek üzenler vardır. Ey Muhammed! De ki: "O sizin için bir hayır kulağıdır. Şer kulağı değildir. Hayrı dinler ve onunla amel eder. Şerri dinlediğinde onunla amel etmez. Allah'a iman eder, samimi mü'minlere inanıp-güvenir ve hidayetlerine vesile olduğundan iman edenler için bir rahmettir. Allah'ın rasulüne eziyet edenler, ona yakışmayan sözler söyleyenler... Onlar için acı ve ebedi bir azap vardır."

يَخْلِفُونَ- يَاللَّهُ- لَكُمْ- لِيَرْضَوْكُمْ- وَاللَّهُ-
وَرَسُولُهُ أَحَقُّ- أَنْ- يُرْضَوْهُ- إِنْ- كَانُوا
مُؤْمِنِينَ- (62) أَلَمْ- يَعْلَمُوا أَنَّهُ- مَنْ-
يُحَادِدِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَأَنَّ لَهُ نَارَ جَهَنَّمَ
خَالِدًا فِيهَا ذَلِكَ الْخِزْيُ الْعَظِيمُ- (63)
يَحْذَرُ الْمُنَافِقُونَ- أَنْ- تُنَزَّلَ- عَلَيْهِمْ-
سُورَةٌ تُنَبِّئُهُمْ- بِمَا فِي قُلُوبِهِمْ- قُلْ-
اسْتَهْزَئُوا إِنَّا اللَّهُ مُخْرِجُ مَا تَحْذَرُونَ
(64) وَلَئِنْ- سَأَلْتَهُمْ لَيَقُولُنَّ إِنَّمَا كُنَّا
تَحُوضًا- وَتَلَعَبًا- قُلْ- أَيْلَهُ- وَأَيَاتِهِ-
وَرَسُولِهِ كُنْتُمْ- تَسْتَهْزِئُونَ (65) لَا
تَعْتَذِرُوا قَدْ كَفَرْتُمْ- بَعْدَ إِيمَانِكُمْ- إِنْ-
تَعَفَّ عَنْ طَائِفَةٍ مِنْكُمْ تَعَذَّبْ طَائِفَةٌ
بِأَنَّهُمْ كَانُوا مُجْرِمِينَ (66) الْمُنَافِقُونَ
وَالْمُنَافِقَاتُ- بَعْضُهُمْ- مِنْ- بَعْضٍ-
يَاْمُرُونَ- بِالْمُنْكَرِ وَيَنْهَوْنَ- عَنْ-
الْمَعْرُوفِ- وَيَقْبِضُونَ- أَيْدِيَهُمْ- تَسُوا
اللَّهُ- فَتَسِيَّهُمْ- إِنْ- الْمُنَافِقِينَ- هُمْ-
الْقَاسِقُونَ (67) وَعَدَ اللَّهُ الْمُنَافِقِينَ-
وَالْمُنَافِقَاتِ- وَالْكُفَّارَ نَارَ جَهَنَّمَ-
خَالِدِينَ فِيهَا هِيَ حَسْبُهُمْ وَلَعْنَهُمُ اللَّهُ
وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّقِيمٌ (68)

62) Sizi hoşnut etmek için huzurunuzda Allah'a yemin ederler. Oysa mü'min iseler, hoşnut edilmeye Allah ve Rasulü daha layıktır.

63) Bilmiyorlar mı ki, kim Allah'a ve Rasulüne karşı koymaya çalışırsa, gerçekten onun için içinde daimi kalmak üzere cehennem ateşi vardır! İşte en büyük aşağılanma budur.

64) Münafıklar, kalplerinde olanı kendilerine haber ve-recek bir sürenin aleyhlerinde indirilmesinden çekini-yorlar. De ki: "Siz alay edin bakalım! Şüphesiz Allah kaçınmakta olduklarınızı açığa çıkarandır."

65) Onlara sorsan, elbette şöyle diyecekler: "Biz sadece eğlenip şakalaşıyorduk." De ki: "Allah ile, O'nun ayetleriyle ve Rasulü ile mi eğleniyordunuz?"

66) "Özür belirtmeyiniz. Siz iman ettikten sonra küfre girdiniz. Sizden bir grubu affetsek bile, suçlu-günahkâr olmaları nedeniyle diğer bir grubu azablandıracağız."

67) Münafık erkeklerle münafık kadınlar da birbirlerin-dendir; kötülüğü emrederler, iyilikten alıkoyarlar, elle-rini de sınıksı tutarlar. Onlar Allah'ı unuttular; O da onları unuttu. Şüphesiz münafıklar fasıkların ta kendi-leridir.

68) Allah erkek münafıklara da, kadın münafıklara da kâfirlere de, içinde daimi kalıcılar olmak üzere cehen-nem ateşini vadetti. Bu, onlara yeter. Allah onları lanet-lemiştir ve onlar için bitip tükenmeyen bir azap vardır.

62) Münafıklar, sizi hoşnut etmek, tepkinizi çekmemek için Rasulullah'da bir kusur bulunduğunu ifade eden bir söz söylemediklerine dair huzurunuzda Allah adına yemin ederler. Eğer gerçekten iman etmiş kimseler ise, hoşnut edilmeye Yüce Allah ve onun Rasulü daha layıktır. Bu da ancak Allah ve Rasulünün emirlerine kayıtsız şartsız itaat etmekle, onlara iftira etmemekle olur.

63) O münafıklar bilmiyorlar mı ki, kim Allah'a ve Rasulüne düşmanlık ve muhalefet ederek karşı koymaya çalışırsa, gerçekten onun için içinde daimi ve ebedi olarak kalmak üzere cehennem ateşi vardır! İşte en büyük aşağılanma, zillet, rüsvaylık, bedbahtlık budur. Çünkü onlar, milletin gözü önünde rezil edileceklerdir.

64) Münafıklar, kalplerinde olan nifakı kendilerine haber verecek, açığa çıkaracak, teşhir edecek, münafık olduklarını insanlara deşifre edecek bir sürenin aleyhlerinde indirilmesinden çekiniyor ve korkuyorlar. Ey Muhammed! O münafıklara de ki: "Siz Allah'ın dini ile istediğiniz gibi alay edin bakalım! Şüphesiz Allah gizlediğiniz ve meydana çıkmasından korktuğunuz nifakı açıklayacaktır."

Kur'an'ın en büyük mucizelerinden biri de münafıkların gizledikleri şirk, küfür, nifak ve isyanları açığa çıkarması sonucu hiçbir münafığın aksini iddia edememesidir. Hepsisi o sözü söylediklerine veya o çirkin fiili işlediklerine fakat şimdi pişman olduklarına dair özür beyanına geçmektedirler. Bu yüzden hallerinin deşifre edileceğinden dolayı daima tedirgindirler.

65) Ey Muhammed! Münafıklara Tebuk seferine giderken İslam ve senin hakkında söyledikleri "Şu adama bakın. Şam saraylarını ve kalelerini fethetmek istiyor. Bu olacak iş mi? Şu bizim okuyucularımızdan daha obur daha yalancı ve savaş anında daha korkak kimse görmedik." şeklindeki o alaylı, boş ve yalan sözlerini soracak olsan, mutlaka sana şöyle diyecekler: "Biz ciddi değildik, oyun ve eğlenceye dalmıştık, sadece dinlenmek için eğlenip şakalaşıyorduk." Ey Muhammed! O münafıklara kınama üslubuyla de ki: "Allah ile, O'nun ayetleriyle, dini, şeriatı, kitabı ile ve Rasulü ile mi eğleniyordunuz?"

66) "Bu yalan yeminlerle boşuna özür dilemeyin. Çünkü, durumunuz ortaya çıktıktan sonra, o yeminler size fayda vermez. Siz iman ettiğinizi açıkladıktan sonra, Rasulullah'a eziyet etmek suretiyle küfre girdiniz, kâfirlüğünüzü ortaya koydunuz. Mehşi b. Himer gibi tevbe ve ihlasları sebebiyle sizden bir grubu affetsek bile, suçlu-günahkâr olmaları, münafıklıkta ısrar etmeleri nedeniyle diğer bir grubu mutlaka cezalandıracağız." Bu kişiler, sırt kısmında başlayan ağrısı göğüsüne doğru yayılma gösteren, kişiyi kesinlikle öldüren bir hastalıkla helak olup gider.

67) Münafık erkeklerle münafık kadınlar da bir tek sınıftır. Onlar bir şeyin cüzlerinin birbirine benzediği gibi, nifakta ve imandan uzak olma hususunda birbirlerine benzerler. Birbirlerinin tarafını tutarlar. Çünkü aralarında amaç ve hareket birliği vardır. İnanç, konuşma ve tavır olarak birbirlerinden ayrılmazlar. Dış görünüşleri itibarıyla zahiren İslam'ı kabul ediyor, namaz kılıyor, oruç tutuyor olsalar da asla mü'minler gibi iman etmediği için sizin kardeşleriniz değildir. Onlar kötülüğü, isyanı, inkârı emrederler, iyilikten, iman ve itaatten alıkoyarlar, cimriliklerinden ellerini de sınıksı tutarlar, Allah yolunda infak etmezler. Onlar Allah'ı unuttular, Allah'a itaatı bıraktılar, isyana daldılar. Allah da onları unuttu, Allah da onları rahmetinden ve lütfundan uzaklaştırdı. Ve onları unutulmuş kimseler haline getirdi. Şüphesiz münafıklar, inat ve isyan içerisinde bulunan, Allah'a itaatten çıkan fasıkların ta kendileridir. Münafıklara engel olmak için Allah yeter.

68) Allah erkek münafıklara da, kadın münafıklara da kâfirlere de, içinde daimi ve ebedi kalıcılar olmak üzere cehennem ateşini vadetti. Azap hususunda cehennem ateşi onlara yeter. Çünkü orada ona denk gelecek hiçbir azap yoktur. Allah onları lanetlemiş, rahmetinden uzaklaştırmış ve onları hor düşürmüştür. Onlar için cehennemde kesilmeyen, bitip tükenmeyen, ebedi bir azap vardır. Münafıklar, İslam'a kâfirlere daha zararlı oldukları için cehennemin en alt tabakasında cezalandırılacaklardır.

كَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ كَانُوا أَشَدَّ مِنْكُمْ قُوَّةً وَآكَثَرُ أَمْوَالًا وَأَوْلَادًا فَاسْتَمْتَعُوا بِخَلْقِهِمْ فَاسْتَمْتَعْتُمْ بِخَلَاقِكُمْ كَمَا اسْتَمْتَعَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ بِخَلْقِهِمْ وَخُصْنُمْ كَالَّذِي خَاصُّوا أَوْلِيكَ خِيَلْتُمْ أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ (69) أَلَمْ يَأْتِهِمْ نَبَأُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ وَقَوْمِ إِبْرَاهِيمَ وَأَصْحَابِ مَدْيَنَ وَالْمُؤْتَفِكَاتِ أَتَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانُوا اللَّهُ لِيُظْلِمَهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ (70) وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ يَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَيُطِيعُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ أُولَئِكَ سَيَرْحَمُهُمُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ (71) وَعَدَ اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ حَتَّىٰ تَخْرُجَ مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَمَسَاكِينَ طَيِّبَةً فِي جَنَّاتٍ عَذْنٍ وَرِضْوَانٍ مِنَ اللَّهِ أَكْبَرُ ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ (72)

69) Siz de kendinizden öncekiler gibisiniz. Halbuki on-lar kuvvet bakımından daha güçlü, mal ve çocuklar bakımından daha çoktular. Onlar kendi paylarıyla yararlanmaya baktılar; siz de, sizden öncekilerin kendi paylarıyla yararlanmaya kalkışmaları gibi, kendi payları-nızla yararlanmaya baktınız ve siz de dalanlar gibi dal-dınız. İşte onların dünyada da ahirette de amelleri boşa çıkmıştır. İşte onlar zarara uğrayanların ta kendileridir.

70) Onlara kendilerinden öncekilerin; Nuh, Ad, Semud kavimlerinin, İbrahim kavminin, Medyen ahalisinin ve yerle bir olan şehirlerin haberi gelmedi mi? Rasulleri onlara apaçık delillerle gelmişlerdi. Demek ki Allah, onlara zulmediyor değildi, ama onlar kendi nefislerine zulmediyorlardı.

71) Mü'min erkekler ve mü'min kadınlar birbirlerinin velileridirler. İyiliği emreder, kötülükten sakındırırlar, namazı dosdoğru kırlarlar, zekâtı verirler, Allah'a ve Rasulüne de itaat ederler. İşte Allah'ın kendilerine rah-met edeceği bunlardır. Şüphesiz Allah Aziz'dir, Ha-kim'dir.

72) Allah, mü'min erkeklerle ve mü'min kadınlara için-de daimi kalmak üzere, altından nehirler akan cennetler ve Adn cennetlerinde güzel meskenler vadetmiştir. Al-lah'ın rızası ise en büyüktür. En büyük kurtuluş işte bu-dur!

69) Ey münafıklar topluluğu! Sizin durumunuz sizden önceki münafıkların durumu gibidir. Halbuki onlar vücutça sizden daha güçlü, kuvvet bakımından sizden daha fazla idiler. Onlar mal ve çocuklar bakımından da sizden daha çoktular. Buna rağmen Allah onları şirk, küfür, nifak ve isyanları sebebiyle helak etti. Onların başına gelenin sizin de başınıza gelmesinden sakının. Onlar dünyanın lezzetli nimetlerinden nasiplerini aldıkları gibi, siz de dünya lezzetlerinden ve şehvetlerinden payınızı aldınız. Onların batıla ve sapıklığa daldıkları gibi siz de batıla ve sapıklığa daldınız, Allah'a isyan ettiniz. Şu halde Allah'ın azabından ve onların başına gelenlerin bir benzerinin sizin de başınıza gelmesinden sakının. İşte bu vasıfları taşıyan çirkin o kimselerin dünyada da ahirette de amelleri boşa çıkmıştır, toz zerrecikleri gibi uçup gitmiştir. O amellerin karşılığı sadece ateştir. İşte onlar zarara, ziyana, hüsrana uğrayanların ta kendileridir.

70) Ey münafıklar! Elçimiz Muhammed apaçık delillerle size geldiği gibi sizden önceki geçmiş ümmetlerin; Nuh, Ad, Semud kavimlerinin, İbrahim kavminin, Medyen ahalisinin ve yerle bir olan şehirlerin haberi size gelmedi mi? Rasulleri Nuh, Hud, Salih, İbrahim, Şuayb ve Lut onlara apaçık ayetlerle, mucizelerle, hüccet ve delillerle gelmişlerdi. Onlar rasullerini ve getirdiklerini yalanlayarak karşı geldikleri için Nuh kavmi tufan ile, Ad kavmi şiddetli rüzgar ile, Semud kavmi şiddetli gürültü ile, İbrahim'in kavmi ellerindeki nimetleri kaybetmekle ve türlü felakette, Medyen ahalisi sarsıntı, karanlık ve yıldırım ile, Lut kavmi sel ve şehirleri altüst edilerek üzerlerine taş yağdırılmakla helak oldular. Demek ki Allah, onları helak ederken onlara zulmediyor değildi, ama onlar şirk, küfür ve isyanları nedeniyle kendi nefislerine zulmediyorlardı. Ey münafıklar! Sizden intikam alınması hususunda, önceki suçlu yalancılar uygulanan cezanın size de uygulanmayacağından emin misiniz? Bu rahatlık nereden geliyor? Bir an önce aklınızı başınıza toplayın. Allah'ın istediği ve razı olduğu şekilde kalbinizde hiç bir şüphe olmaksızın İslam'ın hükümlerine teslim olun. İçiniz başka dışınız başka olmasın. Aksi takdirde Allah'ın azabından sizi kimse kurtaramaz.

71) Mü'min erkekler ve mü'min kadınlar birbirlerinin velileri, dostları, yardımcıları ve destekleyicileridirler. Sevgi ve yardımlaşma hususunda dayanışma içerisindedirler, birbirlerine destek olurlar. Birbirlerini yalnız bırakmazlar. İnsanlara, Allah'ın razı olacağı her türlü iyiliği, hayır ve güzelliği emreder, Allah'ın kızacağı her türlü kötülükten, şerden ve çirkinlikten sakındırırlar. Onlar, kötülüğü emreden ve iyilikten nehyeden münafıkların aksidir. Namazı münafıklar gibi tembel tembel, hızlı değil, aksine rükun ve şartlarını yerine getirerek huşu içerisinde devamlı bir şekilde kırlar. Münafıklar gibi Allah yolunda harcama hususunda cimrilik etmezler, aksine Allah'ın kendilerine rızık olarak verdiği maddi ve manevi şeylerin bir kısmını Allah yolunda zekât ve sadaka olarak verirler. Allah'a ve Rasulüne de kayıtsız şartsız itaat ederler. Hayatlarını ve yaşantılarını Kur'an ve sahih sünnete göre ayarlarlar. Allah ve Rasulünün hükümlerine karşı çıkmazlar, beğenmemezlik yapmazlar, 'işittik, itaat ettik.' derler. İşte Allah'ın cennetine koyarak kendilerine rahmet edeceği, nimetlerini bolca vereceği kimseler bunlardır. Şüphesiz Allah galip ve güçlü olan, yenen, asla yenilmeyen, hüküm ve hikmet sahibi olan, her şeyi yerli yerinde yapandır. Dolayısıyla inanana azap edip münafığı ödüllendirmez. Aksine inanamı nimetlerle ödüllendirir, münafığı ise ağır bir azaba çarptırır.

72) Allah, istediği ve razı olacağı şekilde iman edip salih amel işleyen erkeklerle ve mü'min kadınlara içinde daimi ve ebedi olarak kalmak üzere, odalarının, köşklerinin ve ağaçlarının altından oluksuz ve kanalsız bir şekilde sudan, süten, şaraptan ve baldan nehirler akan cennetler ve Adn cennetlerinde mutlu bir hayat süreceği inci, kırmızı yakut ve zebcedden yapılmış köşkler, güzel meskenler vadetmiştir. Allah'ın azıcık bir rızası ise bunların hepsinden daha büyüktür. Allah mü'minlere merhamet eder, onlara ebediyyen kızmaz. Onlar, sabah akşam Rabblarının mübarek cemalini seyredirler. En büyük kurtuluş işte budur! Bundan daha büyük bir mutluluk yoktur.

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِينَ
وَأَغْلَطْ عَلَيْهِمْ وَمَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَنِيسَ
الْمَصِيرِ (73) يَخْلِفُونَ بِاللَّهِ مَا قَالُوا
وَلَقَدْ قَالُوا كَلِمَةَ الْكُفْرِ وَكَفَرُوا بَعْدَ
إِسْلَامِهِمْ وَهُمْ بِمَا لَمْ يَبَالُوا وَمَا
تَقْمُوا إِلَّا أَنْ أَعْتَاهُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ
مِنْ فَضْلِهِ فَإِنْ يَتُوبُوا يَكُنْ خَيْرًا لَهُمْ
وَإِنْ يَتَوَلَّوْا يُعَذِّبُهُمُ اللَّهُ عَذَابًا أَلِيمًا
فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمَا لَهُمْ فِي
الْأَرْضِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ (74)
وَمِنْهُمْ مَن عَاهَدَ اللَّهُ لَنْ يَأْتِيَهُمْ
قَضَاءٌ لَتَصَدَّقَنَّ وَلَتَكُونَنَّ مِنَ الصَّالِحِينَ
(75) فَلَمَّا آتَاهُمْ مِنْ فَضْلِهِ بَخِلُوا بِهِ
وَتَوَلَّوْا وَهُمْ مُعْرِضُونَ (76) فَأَعْقَبَهُمْ
نِقَافًا فِي قُلُوبِهِمْ إِلَى يَوْمِ يَلْقَوْتُهُ بِمَا
أَخْلَفُوا اللَّهَ مَا وَعَدُوهُ وَبِمَا كَانُوا
يَكْذِبُونَ (77) أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ
يَعْلَمُ سِرَّهُمْ وَنَجْوَاهُمْ وَأَنَّ اللَّهَ عَلَّامُ
الْغُيُوبِ (78) الَّذِينَ يَلْمِزُونَ
الْمُطَوِّعِينَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ فِي
الصَّدَقَاتِ وَالَّذِينَ لَا يَجِدُونَ إِلَّا
جُهْدَهُمْ فَيَسْخَرُونَ مِنْهُمْ سَخِرَ اللَّهُ
مِنْهُمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ (79)

73) Ey nebi, kâfirlerle ve münafıklarla cihad et ve onlara karşı sert ol! Onların barınma yerleri cehennemdir. O, ne kötü bir dönüş yeridir!

74) Söylemediklerine dair Allah'a yemin ederler. Şüphe yok ki o küfür sözünü söylediler, onlar müslüman-ıklarından sonra küfre girdiler ve başaramadıkları bir şeye yeltendiler. Halbuki intikam almaya kalkışmaları için Allah'ın ve Rasulünün lütfuyla onları zenginleştirmiş olmasından başka bir sebep de yoktur. Eğer tevbe ederlerse kendileri için hayırlı olur, eğer yüz çevirirlerse Allah onları dünyada da, ahirette de acı azabla azab-landırır. Onların yeryüzünde ne bir velileri vardır, ne de bir yardımcıları.

75) İçlerinden kimi de Allah'a şöyle söz vermişti: "Eğer bize lütfundan ihsan ederse andolsun ki sadaka vereceğiz ve muhakkak ki salihlerden olacağız."

76) Ama O, kendilerine lütfundan ihsan edince de cim-rilik edip yüz çevirerek gerisin geriye döndüler.

77) Nihayet Allah'a verdikleri sözlerini tutmadıkları ve yalan söyleyegeldikleri için O da huzuruna çıkacakları güne kadar kalplerine bir nifak sokarak onları cezalandırdı.

78) Onlar bilmiyorlar mı ki, elbette Allah, onların gizli tuttuklarını da, fısıldaştıklarını da biliyor. Gerçekten Allah bütün gaybları en iyi bilendir.

79) Mü'minlerden bağışlarda bulunanları, kaş göz işaretiyle ayıplayanlarla, güçlerinin yetebildiğinden başkasını bulamayan kimselerle eğlenenleri Allah mas-karaya çevirir ve onlar için pek acıklı bir azab vardır.

73) Ey nebi, kâfirlere karşı dil ve kılıçla, münafıklara karşı dil ile cihad et ve korkutmak suretiyle onlara karşı sert ol, caydırıcı davran! Sert ve etkili ifadeler kullan! Tavırların ve sözlerin sert ve kararlı olsun. Onların ahiretteki meskenleri ve barınma yerleri içlerinde ebedi olarak kalacakları cehennemdir. Cehennem, kendisine varılacak ne kötü bir dönüş yeridir!

Münafıklar zahiren müslüman oldukları için onlara karşı kılıç kullanmak doğru değildir. Ama münafıklıktan vazgeçip gerçek manada iman etmeleri için nasihat etmek gerekir. Allah'ı ve Rasulünü inkâr edenlerle, mü'minlere ve Rasule karşı iki yüzlü davranan, görünüşte inanmış, esasta ise kâfir olan münafıklarla uzlaşma olmaz; iyi ilişkiler, dostane tavırlar sergilenmez.

74) Ey Muhammed! Münafıkların lideri Abdullah b. Ubeyy b. Selül, kendisi hakkında sana ulaşan "Muhammed'in durumu, besle köpeğini yesin seni, diyenin sözüne benziyor. Andolsun, eğer Medine'ye dönersek, en üstün olan, en alçak olanı mutlaka oradan çıkaracaktır." şeklindeki küfür sözlerini söylemediğine dair Allah'a yemin ediyor. Aynı şekilde Cülas b. Süvey de, kendisi hakkında ulaşan "Eğer Muhammed'in getirdiği din hak ise, biz eşeklerden daha kötüyüz!" şeklindeki küfür sözlerini söylemediğine dair Allah'a yemin ediyor. Şüphe yok ki o küfür sözlerini elbette söylediler. O ikisi ve diğer münafıklar kalben iman etmedikleri halde bir takım menfaatleri gereği zahiren İslam'a girdikten sonra bu sözleri açıktan söyleyerek küfre girdiler ve başaramadıkları bir şeye yeltendiler. Münafıklardan on küsur kişi Tebuk seferi dönüşünde kendilerine hiçbir kötülüğü olmadığı halde Rasulullah'ı yol üzerindeki dar bir geçitte öldürmeyi planlamışlardı. Allah, rasulünü korudu, planlarını başlarına geçirdi. Amaçları, devesinin sırtında bulunan Rasulullah'ı sözkonusu dar geçitte sıkıştırıp uçuruma yuvarlanmasını sağlamaktı. Rasulullah Allah'ın yardımıyla bunu farkettiler. Ammar b. Yasir'i üzerlerine gönderdi. O da develerine vurarak onları birbirinden ayırdı. Planları da boşa çıkmış oldu. Halbuki Rasulullah'ı öldürmek suretiyle intikam almaya kalkışmaları için Allah'ın ve Rasulünün lütfuyla onları zenginleştirmiş olmasından başka bir sebep de yoktur. Eğer nifaktan vazgeçip tevbe ederlerse kendileri için hayırlı olur, eğer tevbe etmekten yüz çevirir, nifakta ısrar ederlerse Allah onları dünyada öldürülmeleri ve esir edilmeleri şeklinde, ahirette de şiddetli, acı ve elem verici bir şekilde cehennem ateşinde ebedi olarak yanmakla azablandırır. Onları cehennem azabından kurtaracak veya hesap gününde onlara şefaat edecek olan yeryüzünde ne bir velileri vardır, ne de bir yardımcıları.

75) Münafıklardan kimi de Allah'a şöyle söz vermişti: "Eğer Allah bize lütfundan ihsan ederse, rızıkımızı genişletirse andolsun ki fakir ve yoksullara sadaka vereceğiz ve muhakkak ki salihlerden olacağız. Nimet içerisinde yaşarken hayır ve hasenat ehlinin yaptığı işleri biz de yapacağız."

76) Fakat Allah, kendilerine lütfundan ihsan edince, rızık verip onları zengin kılınca, Allah yolunda harcamada cimrilik gösterdiler, verdikleri sözde durmadılar, Allah ve Rasulüne itaatten yüz çevirerek gerisin geriye şirk, küfür, nifak ve isyana döndüler.

77) Neticede sadaka vereceklerine, hayır ve hasenatta bulunacaklarına dair Allah'a verdikleri sözlerini tutmadıkları, bir de iman ve ihsan hususundaki iddialarında yalan söyleyegeldikleri için Allah da hesap ve ceza için huzuruna çıkacakları ahiret gününe kadar kalplerine bir nifak sokarak onları cezalandırdı. Onlar bile bile haktan yüz çevirdikleri için iman etmezler. Bu hal üzere ölürlük.

78) O münafıklar bilmiyorlar mı ki, elbette Allah, onların sırlarını, hallerini, kalplerinde gizli tuttuklarını da, aralarında fısıldaştıklarını da biliyor. Gerçekten Allah bütün gaybları en iyi bilendir. Gözlerin görmediği, kulakların işitmediği, duyu organlarının hissetmediği şeyler bile Allah'a gizli kalmaz.

79) Mü'minlerden bağışlarda bulunanları, gönüllü olarak sadaka verip teberruda bulunanları kaş-göz işaretleriyle ayıplayanlarla, güçlerinin yetebildiğinden başkasını bulamayan kimselerle eğlenenleri Allah dünyada maskaraya çevirir, müslümanların gözündü düşürür. Ayrıca onlar için ahirette pek acıklı ve ebedi bir cehennem azabı vardır.

اَسْتَغْفِرُ لَهُمْ- اَوْ لَا تَسْتَغْفِرُ لَهُمْ- اِنْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ سَبْعِينَ مَرَّةً فَلَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ- ذَٰلِكَ بِاَنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ (80) قَرَحَ الْمَخَلْفُونَ يَمْفَعْدُهُمْ خِلَافَ رَسُولِ اللَّهِ وَكَرِهُوا اَنْ يُجَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَقَالُوا لَا تَنْفِرُوا فِي الْحَرِّ قُلْ تَارُ جَهَنَّمَ أَشَدُّ حَرًّا لَوْ كَانُوا يَفْقَهُونَ (81) فَلْيَضْحَكُوا قَلِيلًا وَلْيَبْكُوا كَثِيرًا جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ (82) قَالُوا رَجَعَكَ اللَّهُ إِلَى طَائِفَةٍ مِنْهُمْ فَاسْتَأْذَنُوكَ لِلْخُرُوجِ فَقُلْ لَنْ تَخْرُجُوا مَعِيَ أَبَدًا وَلَنْ تُقَاتِلُوا مَعِيَ عَدُوًّا إِنَّكُمْ رَضِيتُمْ بِالْفُجُودِ أَوَّلَ مَرَّةٍ فَاقْعُدُوا مَعَ الْخَالِفِينَ (83) وَلَا تُصَلِّ عَلَى أَحَدٍ مِنْهُمْ مَاتَ أَبَدًا وَلَا تَقُمْ عَلَى قَبْرِهِ إِنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَمَاتُوا وَهُمْ فَاسِقُونَ (84) وَلَا تُعْجِبْكُمْ أَمْوَالُهُمْ وَأَوْلَادُهُمْ إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ اَنْ يُعَذِّبَهُمْ بِهَا فِي الدُّنْيَا وَتَزْهَقَ أَنْفُسُهُمْ وَهُمْ كَافِرُونَ (85) وَإِذَا أَنْزَلْتُ سُورَةَ اَنْ لِّمَنُوءٍ بِاللَّهِ- وَجَاهِدُوا مَعَ رَسُولِهِ اسْتَأْذَنَكَ أُولُوءِ الطُّوَلِ- مِنْهُمْ- وَقَالُوا

80) Onlar için ister mağfiret dile, ister mağfiret dileme! Onlar için yetmiş defa mağfiret dilesen de yine Allah onları kesinlikle bağışlamayacaktır. Bunun sebebi, Allah ve Rasulüne küfür-inkâr etmeleridir. Şüphesiz Allah fasıklar topluluğunu hidayete erdirmez.

81) Allah'ın Rasulüne muhalefet için geri kalanlar oturmalarına sevindiler. Allah yolunda mallarıyla, canlarıyla cihad etmekten hoşlanmadılar ve: "Bu sıcakta savaşa çıkmayın." dediler. De ki: "Cehennem ateşinin sıcaklığı daha şiddetlidir." Keşke kavrayıp-anlayabilselerdi.

82) Öyleyse kazandıklarının cezası olarak az gülsünler çok ağlasınlar.

83) Bundan böyle, Allah seni onlardan bir topluluğun yanına döndürür de, çıkmak için senden izin isterlerse, de ki: "Siz, ebediyen benimle beraber asla çıkamazsınız ve kesin olarak benimle bir düşmana karşı savaşamazsınız. Çünkü siz ilkinden oturmaya razı oldunuz. Artık siz geri kalanlarla beraber oturun."

84) Onlardan ölen hiçbir kimsenin namazını asla kılma, kabrinin başında da durma. Çünkü onlar Allah'a ve Ra-sulüne küfür-inkâr ettiler ve fasik olarak öldüler.

85) Onların malları ve evlatları seni imrendirmesin. Al-lah onları dünyada bunlar sebebiyle ancak bir azaba çarptırmayı ve canlarının kâfir oldukları halde güçlkle çıkmasını ister.

86) "Allah'a iman edin, Rasulü ile birlikte cihad edin." diye bir süre indirildiği zaman, içlerinden güç yetirenler senden izin isteyip: "Bizi bırak da oturanlarla birlikte kalalım." derler.

80) Ey Muhammed! Sen o münafıklar için Allah'tan ister bağışlanma dile, ister bağışlanma dileme! Onlar için yetmiş defa bağışlanma dilesen de, bu hususta ne kadar ileri gitsen de yine Allah onları kesinlikle bağışlamayacaktır. Bu kadar çok bağışlanma dilemene rağmen onların affedilmemelerinin sebebi, Allah ve Rasulünü çirkin bir şekilde yalanlamaları. Zira onlar iman etmediklerini açıkladılar ve inkârlarını gizlediler. Şüphesiz Allah şirk, küfür, nifak ve isyanları sebebiyle Allah'a itaatten ayrılan fasıklar topluluğunu hidayete erdirmez. Allah, hidayeti samimi kullarına verir.

81) Allah'ın Rasulüne muhalefet için Tebuk seferine çıkmaktan geri kalan münafıklar evlerinde oturmalarına sevindiler. Kalplerinde bulunan şirk, küfür, nifak ve isyanları sebebiyle ölümden korktukları için Allah yolunda mallarıyla, canlarıyla cihad etmekten hoşlanmadılar, rahatlarını, konforlarını bozmak istemediler ve birbirlerine: "Bu sıcakta savaşa çıkmayın." Diyerek savaşa gidilmemesi için propaganda yaptılar. Ey Muhammed! Savaşan geri kalan bu münafıklara de ki: "Cihaddan geri kalmayıza dolayı gideceğiniz cehennem ateşinin sıcaklığı, sakındığınız bu dünya ateşinin sıcaklığından daha şiddetlidir. Dünya ateşinin sıcaklığı geçici olduğu halde cehennem ateşinin sıcaklığı ebedidir. Niçin cehennem ateşinden sakınıyorsunuz?" Onlar keşke bunu kavrayıp-anlayabilselerdi de, kat kat fazlası olan cehennem azabından korunmak için bu sıcakta Rasulullah ile sefere çıksalardı. Fakat onlar, yağmurdan kaçarken doluya yakalanan kimse gibidir.

82) Öyleyse dünyada iken işledikleri şirk, küfür, nifak ve isyanların karşılığı olarak az gülsünler çok ağlasınlar. Geçici dünya nimetleri az olduğu için orada diledikleri kadar gülsünler. Dünya sona erip de Allah'ın huzuruna vardıklarında, cehenneme atılacakları için sonsuza kadar kesilmeyecek olan bir ağlamaya başlayacaklardır.

83) Ey Muhammed! BuTebük gazasından döndürüp mazeretsiz olarak gazadan geri kalan münafıklardan bir topluluğun yanına döndürür de, seninle birlikte başka bir gazaya çıkmak için senden izin isterlerse, onlara de ki: "Siz, ebediyen benimle beraber asla cihada çıkamazsınız ve kesin olarak benimle birlikte Allah düşmanlarına karşı savaşma şerefi asla size nasip olmayacak. Çünkü siz daha önce, benimle birlikte Tebuk seferine çıkayıp oturmaya razı oldunuz. Artık siz gazaya gidemeyip geride kalan kadın ve çocuklarla beraber oturun."

84) Ey Muhammed! Abdullah b. Ubeyy b. Selül gibi münafıklardan ölen hiçbir kimsenin namazını asla kılma. Çünkü senin namazın rahmettir. Onlar ise rahmete layık değillerdir. Defin işlemlerine karışma; kabir suali esnasında şaşırman için dua etme. Ziyaret ve dua için kabrinin başında da durma. Çünkü onlar menfaatleri gereği zahiren müslüman görünüyorsa da gerçekte bir çok yerde de itiraf ettikleri gibi Allah'a ve Rasulüne küfür-inkâr ettiler ve şirk, küfür, nifak ve isyanları sebebiyle Allah'a itaatten çıkarak, fasik olarak öldüler. Müslüman olmayan kimsenin cenaze namazı kılınmaz. Ona "Allah rahmet etsin, Allah razı olsun." gibi sözler söylenmez. Çünkü Allah imandan razıdır, mü'minlere merhamet eder. Kâfire ahirette merhamet yoktur.

85) Münafıkların mallarının ve evlatlarının çokluğu, güzelliği seni imrendirmesin. Bunlar, onlar için hayır değildir, bilakis şerdir. Allah münafıkları dünyada onlara verdikleri mal ve evlatları sebebiyle imtihan etmektedir. Allah ancak bunlar sebebiyle dünyada musibetlerle, sıkıntılarla onlara azap etmek istiyor. Onlar, akibetlerini düşünme ve tefekkür etme yerine, mal ve evlatlardan yararlanma ile meşgul iken, canlarının çıkıp kâfir olarak ölmelerini istiyor.

86) "Allah'a O'nun istediği ve razı olduğu şekilde iman edin, Rasulü ile birlikte Allah'ın dinini yeryüzüne hakim kılmak için Allah yolunda cihad edin." diye şanı yüce bir süre indirildiği zaman, zengin ve çok malı olanlar geri kalmak için senden izin isteyip: "Bizi bırak da mazeretleri sebebiyle savaşa çıkayıp oturanlarla birlikte kalalım." derler.

رَضُوا بِأَنْ يَكُونُوا مَعَ الْخَوَالِفِ وَطُبِعَ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَفْقَهُونَ- (87)
 لَكِنَّ- الرَّسُولَ وَالَّذِينَ- آمَنُوا مَعَهُ- جَاهَدُوا بِأَمْوَالِهِمْ- وَأَنْفُسِهِمْ وَأُولَئِكَ- لَهُمُ- الْخَيْرَاتُ- وَأُولَئِكَ- هُمُ- الْمُفْلِحُونَ- (88)
 أَعَدَّ اللَّهُ- لَهُمْ- جَنَّاتٍ- تَجْرِي مِنْ- تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ- فِيهَا ذَلِكَ- الْقَوْرُ الْعَظِيمُ- (89) وَجَاءَ- الْمُعَذَّرُونَ- مِنْ- الْأَعْرَابِ- لِيُؤْذَنَ- لَهُمْ- وَقَعَدَ الَّذِينَ- كَذَّبُوا اللَّهَ- وَرَسُولَهُ سَيُصِيبُ الَّذِينَ- كَفَرُوا مِنْهُمْ- عَذَابٌ- أَلِيمٌ- (90) لَيْسَ- عَلَى الضَّعَفَاءِ وَلَا عَلَى الْمَرْضَى وَلَا عَلَى الَّذِينَ- لَا يَجِدُونَ- مَا يُنْفِقُونَ- جَرْجٌ إِذَا نَصَحُوا لِلَّهِ وَرَسُولِهِ مَا عَلَى الْمُحْسِنِينَ مِنْ- سَبِيلٍ وَاللَّهُ- عَفُورٌ رَحِيمٌ- (91) وَلَا عَلَى الَّذِينَ- إِذَا مَا أَتَوْكَ لِتَحْمِلَهُمْ قُلْتَ لَا أَجِدُ مَا أَحْمِلُكُمْ عَلَيْهِ- تَوَلَّوْا وَأَعْيِبُهُمْ- تَفِيضٌ- مِنْ الدَّمْعِ حَرْبًا أَلَا يَجِدُوا مَا يُنْفِقُونَ- (92) إِنَّمَا السَّبِيلُ عَلَى الَّذِينَ-

87) Bu münafıklar, korkaklığın, gınsal hizmetin sorucu olarak, özürleri sebebiyle savaştan geri kalan kadınlar, hastalar, çocuklar ve acizlerle birlikte evde oturmakla meşgul. Şirk, küfür, nifak ve isyanları onları cihada de mühür vuruldu. Bundan dolayı artık onlar hakkı kavrayıp-anlamazlar. Artık onlar cihada ve Kâşile taatte bulunan mutluluğu ve ondan geri kalmamak bedahatlığı, utangaçlığı anlayamazlar. Utanmadan, sıkılmadan cihada çıkmamak için izin istiyorlar.

88) Bu münafıklar cihada gitmekten geri kaldırsa bilmiş ki Rasul'ü onunla birlikte olan gerçek mü'minler, Allah'ın dinini yeryüzüne hakim kılmak için Allah yolunda malı ve canı ile cihad ettiler. Şirk, küfür, nifak ve isyanları onları cihada hem de ahirette faydalananları hayırlar vardır, dünyada zafer ve ganimet, ahirette ise cennet ve şeref vardır. İşte onlar, dünya ve ahiret mutluluğunu elde edip kurtuluşa erenlerin ta kendileridir.

89) Allah imanlarına ve cihatlarına karşılık, onlar için, içlerinde daimi ve ebedi olarak kalacakları, odalarının, köşkerinin ve ağaçlarının altından, oluksuz ve kanalsız, sudan, süten, şaraptan ve baldan nehirler akan cennetler hazırlamıştır. İşte en büyük kurtuluş budur. Bundan daha büyük kazanç yoktur.

90) Beni Esed ve Gatafan kabilelerine mensup olan bedevilerden fakirliklerini ve aile fertlerinin çokluğunu mazeret olarak ileri sürerler gelip cihadi terketme hususunda kendilerine izin verilmesini istediler. İman iddialarında Allah'a ve Rasulüne yalan söyleyenler de yerlerinde oturup cihaddan geri kaldılar. Bunlar cihad etmedikleri gibi, geri kalmalarından dolayı mazeret de ileri sürmeyen bir kavimdir. Gazadan geri kalan ve iman iddiasında yalancı olan küfürlerinde bilinçli olarak ısrar eden bu münafıklara dünyada öldürülmek ve esir edilmek, ahirette de ateşe atılmak suretiyle pek acıklı bir azap isabet edecektir.

91) Allah'a ve Rasulüne samimiyetle inandıkları, Allah'ın istediği ve razı olduğu şekilde salih amel işledikleri, yalan haberler çıkararak müslümanları kösteklemedikleri, moral bozucu, yıkıcı faaliyetler yapmadıkları, fitne yaymadıkları ve tebliğ görevlerini yerine getirdikleri sürece, güçsüz-zayıflara, ihtiyaçlara, hastalara, körlere, sakatlara ve savaş teçhizatı için harcayacak bir şey bulamayan fakirlere cihada çıkmadıklarından dolayı bir sorumluluk yoktur. İyilik edenlerin, Allah'ın istediği ve razı olduğu şekilde salih ve güzel amel işleyenlerin meşru sebeplerden dolayı savaşa çıkmamalarında da aleyhlerine bir yol yoktur. Kınanmayı gerektirecek bir şey yapmamışlardır. Onların kalbi mü'minlerle beraberdir. Mü'minlerin başarıları için daima dua ederler. Şüphesiz Allah tevbe etmeleri halinde kullarının günahlarını bağışlayan, mü'minlere dünya ve ahirette merhamet edendir.

92) Ey Muhammed! Bir de sana, savaşa gitmek amacıyla kendilerine binek temin etmen için gelip de: "Size savaşa gitmeniz için bir binek bulamıyorum." dediğin zaman binek temin etmek için harcayacak bir şey bulamadıklarından üzüler gözleri yaş dökme dökme geri dönen ensardan yedi kişiye de savaşa çıkmadığından dolayı bir vebal yoktur. Çünkü bunlar cihada çıkmak için bütün gücünü kullanmışlar. Asıl önemli olan samimi niyet ve bu niyeti gerçekleştirmek için ihlasla çalışmaktır. Başarı ise yalnızca Allah'ın elindedir. Müslüman Allah yolunda Allah'ın istediği ve razı olduğu şekilde, İslami hareket metodundan taviz vermeden çalıştığı halde başarıya ulaşamazsa üzülmemesi gerekir. Ona düşen görev kulluk bilincinde olup Allah'a karşı olan sorumluluklarını yerine getirmektir.

93) Ey Muhammed! Savaşa katılmayıp geride kalanları cezalandırma yolu, ancak, zengin ve muktedir oldukları halde savaşa gitmemek, Allah yolunda infak etmemek için bir takım sudan bahaneler uydurarak senden izin isteyenler için sözkonusudur. Onlar mazeretleri sebebiyle savaştan geri kalan, kadınlar, hastalar, çocuklar ve acizlerle birlikte olmaya razı oldular. Allah da şirk, küfür, nifak ve isyanları nedeniyle onların kalplerini mühürledi. Bu yüzden, seninle birlikte sefere çıkmamış olmalarının kendilerine bir yarar sağlamayacağını, tam tersine güç yetiremeyecekleri musibetlere neden olacağını bilmezler. Bundan dolayı onlar doğru yolu bulamazlar.

87) Geri kalanlarla birlikte olmaya razı oldular. Kalp-lerine de mühür vuruldu. Bundan dolayı onlar kavra-yıp-anlamazlar.

88) Ama Rasul ve onunla birlikte olan mü'minler mal-larıyla ve canlarıyla cihad ettiler. İşte onlar için hayırlar vardır ve onlar kurtuluşa erenlerin ta kendileridir.

89) Allah onlar için, daimi kalacakları, altından nehirler akan cennetler hazırlamıştır. İşte en büyük kurtuluş bu-dur.

90) Bedevilerden özür belirenler, kendilerine izin ve-rilmesi için geldiler. Allah'a ve Rasulüne yalan söyle-yenler de oturup kaldılar. İçlerinden küfürlerinde bi-linçli olarak ısrar edenlere pek acıklı bir azap isabet edecektir.

91) Allah'a ve Rasulüne karşı samimi oldukları sürece, güçsüz-zayıflara, hastalara ve infak etmek için bir şey bulamayanlara bir sorumluluk yoktur. İyilik edenlerin aleyhine de bir yol yoktur. Şüphesiz Allah Gafûr'dur, Rahim'dir.

92) Bir de sana, kendilerine binek temin etmen için gelip de: "Size bir binek bulamıyorum." dediğin zaman harcayacak bir şey bulamadıklarından üzüler gözleri yaş dökme dökme geri dönen kimselere de...

93) Yol, ancak, zengin oldukları halde senden izin iste-yenlerin aleyhinedir. Onlar geri kalanlarla birlikte ol-maya razı oldular. Allah da onların kalplerini mühürle-di. Bundan dolayı onlar, bilmezler.